

Een lijf vol zweren, een hand met nog slechts drie vingers. Regelmatig halen voorlichters de meest gruwelijke beelden uit de kast om mensen op het gevaar van bijvoorbeeld vuurwerk of onveilig vrijen te wijzen. Volgens de Maastrichtse onderzoeker Rob Ruiter helpt deze angstaanjagende voorlichting niet. Integendeel. Zie pagina 9 (foto Philip Driessen)

NWO begrijpt bar weinig van vrouwen, vindt Maaïke Meijer

2

Geruchten over verkrachtingen boezemen Annadal-studenten angst in

3

Maastrichtse UB komt met elektronisch tijdschrift

5

Sommige universiteiten geven geen collegegeld meer terug, te veel rompslomp

7

De vieze spelletjes uit de jeugd van Romeo en Julia

15

Moeilijk vervulbare vacatures helpen universiteit aan overschot van miljoen

De Universiteit Maastricht lijkt dit jaar af te sluiten met een overschot van ruim één miljoen in plaats van met het verwachte gat van bijna zes miljoen. Dat maakte collegevoorzitter dr. K. Dittrich vorige week bekend in de commissie financiën van de universiteitsraad. Voor komend jaar verwacht hij weer een tekort.

Het verschil van zeven miljoen tussen verwachting en resultaat dankt de UM voor een flink deel aan de krappe arbeidsmarkt. Omdat het moeilijk is om mensen te vinden voor bepaalde vacatures hoeft de instelling dit jaar zo'n twee miljoen minder salaris te betalen dan voorzien. Dat is niet de enige meevaller. Ook de minister is royaler dan verwacht. Bovendien verdienen de faculteiten meer met hun derde geldstroomonderzoek.

Volgend jaar verwacht de UM zo'n tien

miljoen gulden meer uit te geven dan de bijna 470 miljoen die binnenkomt. "Dat is niet iets om wakker van te liggen", zei Dittrich die de begroting toelichtte voor de universiteitsraadsleden. Hij sluit niet uit dat het uiteindelijke resultaat opnieuw een stuk gunstiger zal zijn. Personeel vinden, wordt alleen maar lastiger en faculteiten hebben nog steeds de neiging om hun inkomsten uit de derdegeldstroom te voorzichtiger te begroten.

Toch heeft het college een aantal onderdelen binnen de universiteit opdracht gegeven om nog voor bijna drie miljoen extra te bezuinigen. Geneeskunde moet anderhalf miljoen besparen, gezondheidswetenschappen een half miljoen. Worldneth en psychologie ieder twee ton.

Net als dit jaar wil de UM ook in 2001 weer veel uitgeven aan nieuw- en verbouw. Volgend jaar wordt 45 miljoen geïnvesteerd, het jaar erop nog eens 50. Pas daarna zal de universitaire bouwwoede een beetje luwen. In 2003 wordt er nog 16 miljoen voor uitge-

trokken, de beide jaren erop jaarlijks ongeveer drie.

Voor de afzonderlijke faculteiten en diensten betekent de uitbreiding van de ruimtes binnen de universiteit (tot 88.000 vierkante meter in 2005) ook een flinke stijging van de kosten. Sinds een aantal jaren moeten de verschillende eenheden zelf opdraaien voor alle huisvestingskosten (van afschrijving tot schoonmaak). Daarvoor betalen ze nu nog 459 gulden per vierkante meter, over vijf jaar is dat 588 gulden. "Dit lijkt soms een incentive om allerlei mensen op één kamer te duwen", signaleerde Dittrich. "Daar moeten we niet te ver in doorschieten."

Het college van bestuur heeft voor volgend jaar ook extra geld uitgetrokken voor nieuwe onderwijsinitiatieven. Het non-residential college –waar in september 2002 de eerste 'superstudenten' terecht kunnen- krijgt zes ton. De nieuwe opleiding onderwijswetenschappen, die in september al van start gaat, krijgt 6,5 ton. Voor Europese studies, dat in 2002 de poorten opent, is vier ton beschikbaar.

De Transnationale Universiteit Limburg zal vooralsnog niet voor rekening van de UM komen, verwacht Dittrich. Het geld daarvoor komt rechtstreeks van het ministerie van onderwijs, de beide provinciale overheden en de Europese Unie. Ook voor de invoering van de

bachelor-masterstructuur heeft de universiteit geen extra geld vrijgemaakt. Vooralsnog gaat de UM ervan uit dat de minister betaalt.

Verder wil het college een deel van de renteopbrengsten van de universiteit –jaarlijks ongeveer 7 miljoen- gebruiken voor extra investeringen in ICT. Daarvoor is de komende drie jaar in totaal

Nieuwe dienstraden blijven leeg

Er komen waarschijnlijk geen verkiezingen voor de zes nieuwe dienstraden. Onder de ongeveer zeshonderd medewerkers van de centrale diensten zijn bijna geen vrijwilligers te vinden die er in willen gaan zitten. De verkiezingen, die gepland stonden voor halverwege december, waren nodig om de medezeggenschap te regelen in de nieuwe eenheden die ontstaan zijn door de reorganisatie van de algemene diensten (Modi).

Tot vorige week dinsdagavond konden medewerkers zich kandidaat stellen. Van die mogelijkheid is nauwelijks gebruik gemaakt, zo liet het centraal stembureau gisterochtend weten. Voor de bibliotheekraad zijn vier belangstellenden, voor de raad van de facilitaire dienst drie en voor het administratief servicecentrum één. Bij het ICT-servicecentrum, het studentenservicecentrum

vijf miljoen beschikbaar. Ook is er een miljoen beschikbaar voor twintig medewerkers die van onderzoeksorganisatie NWO een A-status krijgen maar geen subsidie. Tot 2005 kunnen ze ieder jaarlijks op een halve ton rekenen.

Jan Buevink

en het bureau van de universiteit heeft niemand belangstelling.

Daardoor zijn de verkiezingen voor vijf van de zes raden al zeker van de baan. Het aantal kandidaten is er niet groter dan het aantal zetels. Of de medewerkers van de bibliotheek voor hun raad wel mogen stemmen, is nog niet bekend. Het college van bestuur heeft nog steeds de exacte omvang van de raden niet vastgesteld, alleen de onderen bovengrens. Minimaal drie, maximaal vijf. De kiesraad heeft het college gevraagd om hierover zo snel mogelijk een beslissing te nemen.

Bij de verkiezingen voor de laatste dienstraad oude stijl –die opkwam voor de belangen van alle medewerkers die nu verdeeld zijn over de vijf servicecentra- was vorig jaar ook al niet veel belangstelling. Toen streden acht kandidaten om zes plaatsen. (JB)

Eens of oneens?

"Studenten sluiten zich op in hun eigen wereldje en zoeken te weinig contact met andere Maastrichtenaars"

Reageren? Zie achterzijde van deze Observant

Snoei- hard en modder- vet

Chris Gijsselaers, student cultuur- en wetenschapstudies en bassist van Dead Punk Society (foto Philip Driessen)

Volledige naam: Christian Jacobus Rosalina Gijsselaers

Roepnaam: Chris

Geboren: 24 mei 1979 te Maastricht

Nationaliteit: Nederlander

Woonplaats: Maastricht

Studie: cultuur & wetenschapstudies

Functie: student/bassist Dead Punk Society

Partner: geen

Kinderen: geen

Deze week: speelde hij met zijn band Dead Punk Society in de finale van de Grote Prijs van Nederland, in de Melkweg te Amsterdam. Chris won niet.

Donderdag 23 november. Alsof de duivel ermee speelt. Juist deze week! Totaal verstopt hoofd, een keel van schuurpapier en heel vervelend: oorspijn. Om halfelf opgestaan, al snel heb ik in de gaten dat dit een weinig productieve dag gaat worden. Na een mok koffie (thee drink je alleen als je écht ziek bent) en de krant terug naar mijn

kamer. Thomas van Aquino blijkt bij de stof van dit blok te horen: de Aristotelische ethiek in christelijk gewaad, yeah right! Ik had dit kunnen weten, alleen is het nu te laat om daar nog wat aan te doen. Morgen is de toets. Tegen beter weten in begin ik aan de samenvatting. Misschien red ik het daarmee. De hele middag dwalen mijn gedachten af naar de Melkweg.

In de namiddag belt Georges, onze gitarist. Met enkele grapjes wordt het belang van het concert van zaterdag makkelijk gebagatelliseerd. Na overleg met hem de zaken voor 6 december verder afgehandeld. We spelen dan op het Koko-festival in de Platte Zool. 's Avonds mijn zus afgehaald van het station. Zij werkt als juriste in Den Haag, maar komt voor broertjeslief een lang weekend naar huis.

Vrijdag. 07.30 uur. Ongezond vroeg opgestaan vandaag. Het voornemen nog een eindsprint in te zetten, vervalt bij de krant met koffie. Cartoon Network zorgt dat ik nog even kan sluimeren. Dan op het fietsje naar de Platte Zool want om tien uur voltrekt zich daar het eerste inferno van dit studiejaar. Gelukkig ben ik erop voorbereid, ik wist vooraf al dat dit blok zou mislukken. Ik vind het onmogelijk om me te concentreren op Griekse filosofie terwijl roem en verderfelijke verleidingen een steenworp verwijderd zijn.

Om 15.00 uur met Georges gaan city-walken. Zo noemen wij het zinloos door de stad wandelen, smachtend naar bekenden. Igor en Kevin (drummer & zanger) voegen zich bij ons in stamcafé Joie de Vivre voor een vroeg pilsje. Na het eten nog een generale repetitie. Het gaat wel lekker. Alle nummers zitten er goed ingebakken want de meeste speelden we al vóór Pinkpop (daar traden we dit jaar op) iedere week. Na de repetitie om 24.00 uur nog een Pinto gepakt, daarna vol zelfvertrouwen naar bed. Uiteraard geen minuut geslapen.

Zaterdag. 09.30 uur. De grote dag. Gelukkig is mijn verkoudheid vandaag een stuk lichter, zingen zal straks geen probleem zijn. Om twaalf uur met de eerste bus vertrokken naar Amsterdam. De andere twee bussen, in totaal nemen we zo'n 170 'fans' mee, vertrekt om drie uur. Bij aankomst in de Melkweg hebben we een interview met SBS 6, dit wordt 's avonds uitgezonden tijdens het nieuws. Toch wel raar, mijn persoon-tje op de nationale tv. 16.00 uur. Soundcheck. Altijd spannend

want je weet nooit hoe het klinkt met een vreemde geluidstechnicus, maar alles gaat goed en het geluid is snoei-hard en moddervet. Beter dus! Tussen vijf en halftien de benen onder mijn lijf vandaan gelopen, iedereen wil je nog even succes wensen en last-minute probleempjes moeten opgelost worden.

21.40 uur. It's showtime! Supergaaf concert, in alle opzichten: goed gespeeld en het publiek was waanzinnig, de halve zaal stond op zijn kop. Dit kan niemand ons meer afnemen, de uitslag straks is opeens van minder belang. Om 24.00 uur volgt de prijsuitreiking. Bij de publieksprijs zijn we tweede geworden, een enorme meevaller. In de resterende categorieën eindigen we als derde bij het onderdeel 'Beste Live-act'. Niet gewonnen dus. Een eventuele kater wordt voorkomen door de hartverwarmende steun van alle supporters, de terugreis naar Maastricht is dan ook zeer gezellig. 05.00 uur. Eindelijk in bed!

Zondag 26 november. 11.30 uur. Gezellig ontbeten, het hele huis ligt vol met logees. Iedereen is natuurlijk nog vol van gisteravond maar hier en daar wordt er al gerelativeerd. Het was gewoon een schitterende dag en een te gek optreden.

Om 16.00 uur breng ik mijn zus naar het station. Zij drukt me op het hart, na alle heisa van de afgelopen weken, toch maar weer eens wat aan mijn studie te gaan doen.

De slagaderlijke bloeding van NWO

Eind 1999 lanceerde NWO een *Aspasia*-programma. *Aspasia* was gericht op vrouwelijke universitaire docenten (UD's), die een aanvraag konden doen voor eigen onderzoek en dat van een oia. Bij toekenning volgde bevordering tot universitair hoofddocent (UHD) en zo konden vrouwen doordringen tot de hogere niveaus in de wetenschap. Dat is hard nodig. Terwijl 20 procent van de UD's inmiddels vrouw is, is slechts 7 procent van de UHD's dat. *Aspasia* was dus een doelgerichte actie van NWO, waarvan de eerste ronde enige vrucht heeft afgeworpen - zie de *Observant* van 2 november. Het goede nieuws is dat NWO nu voor het eerst liet zien dat er een kwartje is gevallen: wie niet actief optreedt tegen de (onopzettelijke) mechanismen van sekse-discriminatie en tegen de al even onopzettelijke bevoordeling van mannelijke wetenschappers versterkt deze mechanismen. Jammer genoeg blijft NWO steken in deze incidentele maatregel - zo oud als de weg naar Rome - van het ene marginale programmaatje speciaal voor vrouwen. Dat werkt niet, als je niet tegelijk werkt aan gender-mainstreaming. Gender-mainstreaming is be-e sekse-verhoudingen nastreven binnen alle id. Je schaft het marginale emancipatiebe-

leid af en zorgt dat er op alle niveaus deskundige mensen zitten, die bij elke beslissing de sekse-verhoudingen meedenken. Bewaken van m/v-ratio's wordt dan niet zoiets als het bewaken van de kwaliteit van je product. Zo niet in NWO. Na *Aspasia* gaat de business weer door als usual. In het voorjaar van 2000 wordt de Vernieuwingsimpuls gelanceerd. De Vernieuwingsimpuls streeft vernieuwing in het onderzoek na, door anderhalf miljoen te geven aan begaafde wetenschappers die buiten de boot dreigen te vallen, omdat ze geen vaste baan aan een universiteit hebben. Anderhalf miljoen per persoon. Behoud van talent, creativiteit, onorthodoxie zijn de slogans. De alfa-gammawetenschappen genieten een voorkeursbehandeling omdat daar zo zwaar is bezuinigd. Allemaal prachtig. Alleen een ding is niet prachtig: dat niemand eraan denkt dat je de mechanismen die mannen automatisch bevoordelen actief moet uitschakelen, anders versterk je deze mechanismen. De exercitie is inmiddels achter de rug, en mijn stelling is bewaarheid geworden: er zijn 43 aanvragen toegelaten en daarvan zijn er 4 vrouw: 9 procent. Onder de 154 bij NWO ingediende kandidaten waren er nog 30 vrouw, 19 procent, een aan-

zienlijk hoger percentage dus. En onder alle kandidaten die zich in de lokale voorrondes bij de colleges van bestuur hebben gemeld waren er mogelijk nog veel meer vrouwen. Bij de UM was dat percentage bijvoorbeeld 27 procent, want van de 11 ingediende voorstellen waren er 3 van vrouwen. Bij elke selectieronde zien we de vrouwen dus bij bosjes sneuvelen. Hoe komt dat? Omdat onbewuste reserves jegens vrouwen in werking treden bij de beoordelaars. Vrouwen moeten veel beter presteren om hetzelfde gewicht toegekend te krijgen dan mannen. Uit het onderzoek De kwaliteit van het oordeel van M. Brouns naar beoordelingsprocedures bij NWO blijkt bovendien, dat er bij vrouwelijke kandidaten vaker arbitrair wordt gehandeld en men vaak afwijkt van referent-rapporten. Er wordt veel voor de vuist weg opnieuw geoordeeld, waardoor eenmaal verworven positieve stempels zo weer kunnen worden weggevaagd. In de Vernieuwingsimpuls zien we de bevoordeling van mannen in Reinkultur werkzaam. Zestig miljoen uitgedeeld aan mannelijk talent, tegen zes miljoen aan vrouwelijk talent. Terwijl er juist onder de creatieve alfa/gamma's die geen vaste aanstelling hebben relatief zoveel vrouwen zijn. Wat een verto-

ning. En wat een wrar gevoel hou je eraan ov wanneer je denkt ac *Aspasia*. Dat wordt in c licht een wel heel sne doekje voor de slagade lijke bloeding waarac het wetenschapsbedr in Nederland lijdt. Z wordt het nooit wat. A leen door het koppelen van de gender-agenc aan majeure operati als Vernieuwingsimpu en andere reguliere si muleringen kan het te gende, dodelijke we, stromen van vrouwe li talent worden gestopt.

Maaïke Meijer,
hoogleraar
vrouwenstudies/
directeur Centrum
voor Gender en
Diversiteit

COLOFON

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht uitgegeven door de Stichting Observant.

Redactieadres
Keizer Karelplein 10
(begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel: 043-3883174
Fax: 043-3884889
E-mail: redactie@obs.unimaas.nl

Stichtingsbestuur
Kees Schröer, Fons Coomans,
Tes Gybels, Ingrid Wijk

Redactieraad
Herco Fontein, Gerard Hensen, Michel
Janssen, Marietje Kardaun, Rob Klaas-
sen, Woody van Olffen, Maurice Olivers

Redactie
Riki Janssen (hoofdredacteur) 3883280
Wammes Bos 3883128
Jan Buevink 3883125
Marieke de Wit 3883471
Maurice Timmermans 3882536

Beheerder
Marlies In de Braekt 3883174

Redactie-assistent
Gerald Bouwels 3883174

Aan dit nummer werkten verder mee:
Thijs Adriaans, Marianne van der Bolt,
Tons van den Bosch, Rutger Hondelink,
Frank van Hoorn, Hans Philipsen, Roel
Willems

Fotografie
Philip Driessen

Opmaak
Simone Golob

Basisontwerp
Bruno Setola, Rotterdam

Vertaling
WorldNeth

Druk
Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen
Voor het inleveren van mededelingen
zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties
Marlies In de Braekt
Tarieven op aanvraag verkrijgbaar
(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen
Leden van de universitaire gemeen-
schap ontvangen het blad gratis. Afge-
studeerden en andere belangstelen-
den kunnen zich abonneren voor f45,-
per jaar

HOP
Observant is aangesloten bij het
 Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant
Niets uit deze uitgave mag zonder
voorafgaande schriftelijke toestem-
ming van de hoofdredacteur geheel of
gedeeltelijk worden overgenomen

Indianenverhalen jagen buitenlandse bewoners Annadal angst aan

Buitenlandse studenten voelen zich niet veilig meer in het universitaire Guest House aan de Brouwersweg. Vorige week zou een meisje onder de douche vandaan zijn gesleurd en verkracht. De derde verkrachting in korte tijd, zo gaat het gerucht. Volgens hoofd B. Lenssen van het Guest House zijn het indianenverhalen. "En die worden steeds groter."

Toch zijn er recentelijk wel vervelende

dingen gebeurd. Lenssen kent twee incidenten. Begin november werd een meisje lastig gevallen toen ze 's avonds laat uit de stad alleen terug liep naar het Guest House. Ze koos niet voor de openbare weg, maar nam het donkere paadje binnendoor langs de rechtbank. Daar probeerde een man haar te grijpen. Gelukkig wist ze te ontkomen. Twee weken later meldden zich twee studenten die 's middags een vreemde man in hun gang hadden gezien. 's Avonds kwam hij terug en kon hij gepakt worden. Hij had niets gestolen. In het deel van Annadal dat gehoord wordt door het Center for European Studies was eveneens een insluiper ge-

signaleerd. Inmiddels heeft Lenssen de beveiliging van het terrein verder opgevoerd. De avondportier van eigenaar Teikyo en het particuliere beveiligingsbedrijf Intergarde, die 's nachts verschillende rondes maken, krijgen steun van de wijkagent die vaker komt surveilleren. Binnenkort komt er ook een nachtportier voor het Guest House zelf. Nu zit er alleen iemand tot elf uur. Volgens Lenssen kunnen ook de bewoners zelf veel meer aan hun eigen veiligheid doen. Ze heeft hen een brief gestuurd met het verzoek om 's nachts niet meer alleen naar huis te lopen en de gangdeuren gesloten te houden.

Dat ze dat nu niet doen, heeft niet alleen met gemakzucht te maken. Buitenlandse studenten hebben volgens haar vaak ook geen reëel beeld van Maastricht. "Als ze hier komen, denken ze dat hier nooit iets gebeurd." Lenssen hoopt met deze maatregelen de rust weer te herstellen. Maar ze heeft al gemerkt dat dat niet eenvoudig is. Toen vorige week de wijkagent volgens afspraak op het terrein een kijkje kwam nemen, dachten bewoners meteen dat er weer iets aan de hand was. "Dan zien ze zo'n agent lopen en trekken ze direct hun conclusies."

Jan Buevink

Economiestudenten zien weinig in Diepenbeek

De studenten in de faculteitsraad van economie zien weinig in een nauwere samenwerking met de universiteit in Diepenbeek. Terwijl dinsdagmiddag elders op de universiteit de samenwerkingsovereenkomst tussen de UM en het LUC getekend werd, bogen de economen zich over de rol die zij zouden kunnen spelen in de samenwerking. Eind oktober waren de besturen van beide economische faculteiten al bij elkaar aangeschoven om te praten over

samenwerking. Op een aantal punten gaan ze de mogelijkheden verkennen: het samen verzorgen van de aio-opleiding en het indienen van projecten voor tweedegeldstroomonderzoek. Verder zouden Maastrichtse studenten gebruik kunnen maken van de Diepenbeekse lerarenopleiding, het onderwijs in vreemde talen en verschillende losse blokken. Maar studenten zelf lijken daar weinig in te zien, zo bleek in de raadsvergade-

ring. Roosters sluiten niet op elkaar aan en het Diepenbeekse onderwijs is in tegenstelling tot het Maastrichtse bijna geheel Nederlandstalig (van de Vlaamse overheid mag maximaal 20 procent van het onderwijs in het Engels). Bovendien is het heen en weer reizen te onpraktisch. Dat de faculteit al langer een ICT-blok verzorgt met Diepenbeek, kon op de beide studentenfracties geen indruk maken. "Als je iets doet via een elektronische leeromgeving, dan

denk ik: doe het dan met Harvard. Daar heb je veel meer aan." Decaan Palm liet doorschemeren dat hij van de samenwerking ook niet zo heel veel verwacht. "Je moet de moeilijkheden niet onderschatten. Ik weet niet of de bestaande opleidingen er aantrekkelijker door worden. De winst voor de universiteit ligt vooral op andere gebieden dan de economie en bedrijfskunde." (JB)

Mensa open

Na dik tweeënhalve maand vertraging is de mensa aan Universiteitssingel 40 "min of meer" klaar. Sinds maandag worden er warme maaltijden geserveerd. Tot januari overigens nog niet 's avonds. "Voor we daarmee beginnen moeten eventuele aanloopproblemen zijn opgelost", zegt Yves Maris van unicatering.

De mensa had eigenlijk aan het begin van het academisch jaar af moeten zijn, maar de leverancier kon de uitgiftecounter niet op tijd leveren. Drie weken geleden werd een counter bezorgd, maar die bleek 28 centimeter te lang en moest dus weer terug. "Een heel vervelende zaak", zegt Maris. Omdat de leverancier volgens hem nooit heeft laten weten dat hij het niet zou halen, werd personeel voor de mensa al per 1 september aangenoemen. Bovendien moest een noodcounter worden aangeschaft. Maris wil de schade verhalen op de leverancier.

Volgende week start een grote reclamecampagne voor de nieuwe mensa. De posters liggen al een tijdje klaar. Maris: "Gelukkig hadden we er geen datum op gezet." (Mdw)

Collectief geklaag

De massale klacht van rechtenstudenten over een te moeilijke toets heeft resultaat opgeleverd. Zo'n zestig studenten die afgelopen zomer zakter voor de herkansing van het blok vermogensrecht waren met een collectieve klacht naar hun decaan gestapt. Ze waren niet te spreken over het examen dat door slechts 7 procent van de 260 deelnemers was gehaald. Vorige week kregen ze voor een groot deel gelijk. Een speciale commissie die zich over de toets had gebogen, concludeerde dat een deel van de vragen onduidelijk was of te streng nagekeken. Van de zes vragen wordt er nu één geschrapt. Twee andere worden opnieuw nagekeken door een onafhankelijke examinator. Mede-initiatiefnemer van de klacht Bram Akkermans is blij met de uitspraak. De derdejaars European Law School-student vindt het alleen wel jammer dat de commissie niets over de inhoud van het blok zegt. Vermogensrecht is al jaren een echt struikelblok. De nu gepresenteerde oplossing garandeert niet dat dit jaar soortgelijke problemen achterwege blijven. (JB)

Eten voor het goede doel

Aan de wand van het voormalig Chinese restaurant Asia, Brusselsestraat 12, hangen Afrikaanse attributen: gebatikte hemden, instrumenten. De tafels zijn keurig gedekt, servetten professioneel gevouwen. Zo hebben studenten van de christelijke verenigingen Ichtus en Trajectum ad Mosam hun best gedaan de ongezellige ruimte wat op te fleuren. Van 22 november tot 16 december runnen ze er het tijdelijke restaurant Happietaria. Doel: zoveel mogelijk geld inzamelen voor een opvanghuis voor straatkinderen in Somalië.

De klanken van een (te) luid spelende pianist kletteren ons tegemoet als we binnenkomen. Aan een lange tafel zit een enorm gezin met kinderen, aan een andere tafel eet, zo op het oog, een groep studenten. In de hoek bij het raam keuvelt een ouder echtpaar. Bij kaarslicht. De menukaart bevat een voorgerecht (ongeveer f5,-), drie hoofdgerechten (altijd vlees, vis of pasta voor f12,50) en twee nagerechten (ongeveer f6,-). Die prijzen liggen net boven de kostprijs, zegt Elise Huisman, één van de organi-

satoren. "Het is de bedoeling dat klanten iets extra geven." Happietaria is dit jaar voor het eerst in Maastricht. Rotterdam had in 1995 de primeur, waarna verschillende steden als Amsterdam en Enschede het idee overnamen. De organisatie van het evenement is een hele klus voor de honderd leden van Ichtus en Mosam ad Trajectum. Huisman: "Wij hebben van alle Happietaria-organisatoren de minste leden. Omdat iedereen meehelpt kunnen we het aan." Dankzij een crisis in de keuken moeten

we anderhalf uur op ons eten wachten. Huisman: "Komende week gaat dat beter hoor!" Uiteindelijk krijgen we een redelijke hap van mensa-kwaliteit. In de tussentijd tonen de bedienende studenten hun klantvriendelijkheid, door zéér regelmatig naar ons welzijn te informeren. Aan enthousiasme ontbreekt het niet.

Als we afrekenen, wordt ons gevraagd of we iets willen doneren. Natuurlijk willen we dat. (FvH, foto Philip Driessen)

STRAKS BETAAL IK ALLEEN VOOR M'N EIGEN ROMMEL.

"Vroeger sorteerde ik alleen flessen met statiegeld. Kwam van pas als ik krap zat. En de rest? Ach, dat propte ik gewoon in de vuilniszakken van mijn huisgenoten. Maar als wij die nieuwe gemeentelijke Restzakken straks voor f 2.20/€ 1,- per stuk moeten kopen... Ja, dan betaal ik hier in huis natuurlijk alleen voor m'n eigen rommel.

Deze milieumaatregel, die tot doel heeft de hoeveelheid restafval nog verder te verminderen, is in de praktijk voordeliger dan het lijkt. Want hoe meer gesorteerd papier, glas, blik, textiel, plastic flacons en drankkartons ik gratis naar de daarvoor bestemde inzamelpunten of milieuperrons breng en hoe meer papier en GFT ik aan de inzamelaar aanbied des te minder Restzakken ik nodig heb. Goed sorteren wordt dus onmiddellijk beloond."

Door het gemeentelijke milieubeleid in Maastricht en Meerssen is er letterlijk een zak veranderd: vanaf 1 januari 2001 wordt een groot deel van de afvallasten rechtstreeks verrekend in de aankoopprijs van de verplichte gemeentelijke Restzakken. En tegelijk gaat de jaarlijkse afvalstoffenheffing natuurlijk flink naar beneden.

De nieuwe gemeentelijke Restzakken zijn vanaf december per rol verkrijgbaar bij een groot aantal plaatselijke winkeliers. De prijs per stuk bedraagt f 1.10/€ 0.5 voor de kleine 25 l zak en f 2.20/€ 1,- voor de grote 50 l zak.

Meer weten over de nieuwe gemeentelijke Restzak van Maastricht en Meerssen? Haal de gratis folder bij stadskantoor, bibliotheek of milieupark, bel de gemeentelijke infolijn: 043-350 51 00 of kijk op www.restzak.nl

Vanaf 1 januari 2001 wordt in Maastricht en Meerssen f 2.20/€ 1,- per Restzak betaald.

EERLIJK IS EERLIJK. SORTEREN WORDT BELOOND.

Vervaging van familiewaarden is een mythe, zegt Maastrichtse aio

De sandwich-generatie bestaat niet

Slechts één op de honderd vrouwen voelt zich "gesandwiched" tussen ouderzorg, baan en gezin (foto Philip Driessen)

Kinderen zorgen tegenwoordig net zo goed voor hun ouders als vroeger. Dat geldt ook voor de zogeheten 'sandwich-generatie', ofwel veertigers die hun ouders verzorgen in combinatie met een baan en gezin. Dat schrijft M. Dautzenberg in haar proefschrift waarop ze afgelopen vrijdag aan de Universiteit Maastricht promoveerde.

Zo'n negenhonderd vrouwen (40-54 jaar) in de regio Zuid-Limburg hebben aan de hand van vragenlijsten en diepte-interviews aan het onderzoek van Dautzenberg meegewerkt. Hieruit blijkt op de eerste plaats dat de term sandwich-generatie schromelijk overdreven

is. "Begin jaren negentig signaleerden doemdenkers een gigantische groep vrouwen die klem kwam te zitten tussen twee generaties", vertelt Dautzenberg, verbonden aan de medische capaciteitsgroep zorgwetenschappen. "Die kregen naast hun baan te maken met de zorg voor zowel hun ouders als hun kinderen. In werkelijkheid liggen de aantallen veel lager. Slechts één op de honderd vrouwen met gezin werkt 32 uur per week buitenshuis en besteedt ten minste drie dagdelen aan ouderlijke zorg."

En de vrouwen die in zo'n lastig parket verkeren, vinden het niet eens belastend. Integendeel, ze voelen zich er prettig bij. "Vaak vinden ze het fijn om iets terug te kunnen doen, of ervaren ze het contact dat ze op die manier met hun ouders hebben, als prettig. Zodra ziekten als dementie de kop op steken, wordt het een ander verhaal.

Dan neemt de belasting bij de dochters sterk toe."

Kortom, familiewaarden verloederen geenszins, maar zijn nog steeds stevig verankerd in de samenleving, concludeert Dautzenberg. Maar onbezorgd achteroverleunen kan ook weer niet. Want als één op de honderd vrouwen zich "gesandwiched" voelt, dan hebben zo'n twintigduizend gezinnen in Nederland het op dit moment zwaar te verduren.

Bovendien neemt de kans op een sandwich-generatie in de nabije toekomst toe. "De groep ouderen wordt steeds groter terwijl, door het dalende geboortecijfer, er minder kinderen beschikbaar komen om zich over hen te bekommeren. De kroost woont tevens verder weg dan vroeger, waardoor de zorg voor ouders belastender is."

Het is de taak van de overheid, zegt Dautzenberg, om kinderen de nodige

speelruimte te garanderen om hun ouders bij te staan. Zeker met het oog op hulpgevers die een fulltime baan hebben. Het recht op zorgverlof, flexibele werktijden en tijdelijk minder werken kan soelaas bieden. Evenals het geven van 'respijtzorg', waarbij een professionele hulpverlener - denk aan thuiszorg - voor een dag(deel) de taken van een dochter overneemt. Zodat zij dus respijt krijgt om iets voor zichzelf te doen.

Is het provinciale Zuid-Limburg representatief voor de rest van Nederland, voor de Randstad? Het lijkt er wel op, aldus Dautzenberg. "Er zijn althans geen studies die dat tegenspreken. Vergelijkbare onderzoeken in New York en Toronto komen tot dezelfde slotsom."

Maurice Timmermans

E-tijdschrift moet uitgeversmonopolie doorbreken

Een signaal aan de uitgeverwereld, en een signaal aan de universitaire gemeenschap. Dat, zegt UM-bibliothecaris John Gilbert, is de boodschap van een nieuw elektronisch tijdschrift dat gezamenlijk wordt uitgegeven door de universiteiten van Utrecht, Groningen en Maastricht. In de toekomst volgen er meer, hoopt hij.

Een paar weken geleden werd het gelanceerd: het International Journal of Integrated Care, een initiatief van Utrechtse gezondheidswetenschappers dat mede mogelijk is gemaakt door Maastrichtse vakgenoten, Ingrid Mur en Arno van Raak. 'Integrated care' staat in Nederland bekend als transmurale zorg: het snijvlak van eerstelijns- en ziekenhuiszorg en alles wat daartussen

ligt. Een vakgebied dat nog niet vergeven is van de gevestigde tijdschriften die het nieuwkomers op de markt alleen maar moeilijk maken. Het bijzondere in dit geval is dat er geen commerciële uitgever aan te pas komt. De universiteiten, in feite de universiteitsbibliotheken, geven het blad uit, het eerste jaar gratis, per 2001 tegen kostprijs, ergens tussen de vier- en vijfhonderd gulden. "Ons gaat het erom de wetenschappelijke informatievoorziening betaalbaar en dus buiten de commerciële sfeer te houden", legt bibliothecaris Gilbert uit. Universiteitsbibliotheken kampen in toenemende mate met de tendens tot monopolisering in de wetenschappelijke tijdschriftenwereld, en vooral met de prijsverhogingen die daaruit voortvloeien. Elsevier is inmiddels een berucht voorbeeld van een uitgeversmammoet die steeds meer andere uitgeverijen opslokt. En anders neemt men wel titels over van de zogeheten 'learned societies', niet-commerciële groepen wetenschappers

die een tijdschrift maken maar dat vanwege de rompslomp na enige tijd overdoen aan een gewone uitgever. De prijs gaat dan meestal acuut omhoog. Gilbert: "In plaats van bijvoorbeeld vijfhonderd gulden per jaar spreek je dan al snel over het viervoudige of nog veel meer. Als je kijkt naar de abonnementen die wij als UB hebben, dan neemt Elsevier daar ongeveer 10 procent van voor haar rekening. Maar dat kost ons wel 20 tot 25 procent van ons budget. Met dit tijdschrift, dat volledig op internet verschijnt en dus geen papieren versie kent, laten we zien dat we die uitgevers helemaal niet nodig hebben." Ook wetenschappers zelf kunnen zich hieraan optrekken, vindt hij. "Al te vaak immers verkopen auteurs met hun stuk ook het recht om hun onderzoeksresultaten nog ergens anders te publiceren. Is de universiteit zelf de uitgever, dan houd je die kennis in ieder geval binnenboord."

Een digitaal tijdschrift heeft nog meer voordelen: lezers kunnen direct reage-

ren, men kan filmpjes laten zien, en op termijn kan wellicht het hele proces van de peer review in alle openheid op het net plaatsvinden. Bovendien ligt de publicatiesnelheid hoger; na acceptatie kan een artikel binnen een paar maanden het blad in. In 'gewone' wetenschappelijke tijdschriften zijn wachttijden van een jaar geen uitzondering. Adjunct-bibliothecaris Peter Niesten, die zich bezig houdt met de bibliotheketechnische kanten van het project (de echte techniek wordt door het ICT-servicecentrum verzorgd), schetst nog meer mogelijkheden: "Er is van alles te bedenken. Bijvoorbeeld dat je niet een heel abonnement hoeft te nemen, maar slechts per artikel betaalt. Dat heb je dan aangekruist in de gratis inhoudsopgave. Of lezers kunnen verzoeken om per onderwerp op een artikel geattendeerd te worden, per e-mail."

Wammes Bos

Ad,

Levensmoe? Is het de naderende Kerst? De vrije val van de trots van Maastricht, us MVVke? Het vooruitzicht dat wij binnenkort allemaal in Diepenbeek te werk worden gesteld? Of is het toch gewoon de sluiting van De Ouwe Klok? Ik houd het maar op het laatste. Je bent te rationeel om je over grote problemen druk te maken. Ik neem aan dat jij Georges en Fien tot het laatst toe gezelschap hebt gehouden en dat je met een krachtige kater de zondag bent ingestruikeld. Ik probeer me voor te stellen wie er op dat vroege uur nog meer naar huis begonnen te klunen. Onze schepen van plezier Raymond L. moet daar zeker bij geweest zijn. En ook de bekende Corneillist Karl-Heinz B. En wellicht de enige literaire econoom van Maastricht Ad van I. En je juridische confrères Paul D, Joep K. en mr. Theo H. Ik word een beetje weemoedig als ik mij realiseer wie we allemaal gaan missen in dat prachtige etablissement. Veel van onze filosofische gedachten ontstaan immers in licht benevelde sfeer in een opwekkende omgeving met gelijkgezinden. En dat we tot grote hoogten gestegen zijn, betwijfelt niemand. Vertrekkende leden van het Central Gezag, begrotingstekorten en -overschotten, geldverslindende nieuwbouw, dwaze uitbouwplannen en vooral hoogmoed, hebben wij genadeloos neergeslagen en relativerend. De instelling en de stad zijn er wel bij gevezen. Oh, waarde vriend, waarom laat jij mij nu alleen?

Je weet hoezeer land, zee en lucht (en de mens) mij ter harte gaan. Aandoenlijk hoe Jan Pronk 180 delegaties op één lijn moest zien te krijgen. Ons Centrale Gezag doet maanden over een verdrag met Vlaanderen. Jan moest iedereen op één lijn krijgen in acht dagen! Hoe zou zo'n man dat toch op kunnen brengen na die teleurstelling van prof. drs. Ruud L? Ik zou het niet kunnen verwerken om na een mislukte gooi naar het decanaat van mijn faculteit een opleidingscommissie te moeten voorzitten. Weet jij wat dat is? Op de een of andere manier slagen wij er toch steeds weer in om te ouwehoeren om een grote tafel, of het nou gaat om onderzoek of onderwijs. Bomen worden aan elke commissie opgeofferd, want elke email langer dan tien regels moet meteen worden uitgeprint. En er wordt wat afgemaild. Zelfs de meeste verstokte aanhanger van ganzenveer en perkament (waar ik jou toe reken) wordt langzamerhand doodgemaild met nietszeggende berichten van de vrouwtjes van de Pink Wins (wie verzint toch die afgrijselijke namen? Waarschijnlijk weer iemand uit de kaste van die door jou als schijten-de meeuwen beschreven managende gauwdieven).

Ad, hebben we het gehad? Moet ik constateren dat ons feuilleton dat zo'n uniek inzicht gaf in het wel en wee van de Geleide Universiteit, ten einde komt? Voskuil verbleekt met zijn beschrijving van dat stoffige Bureau bij onze eloquente hoogstandjes over dynamiek en vernuft, over ambities en ijdelheden, over grootmoedswaanzin en pietluttel, over gezag en opstand. En moeten we dat nu allemaal laten liggen? Waarde binnensteedse confrater, ik smee je: doop je pen nog éénmaal in de vitriool en gun ons een waardig eind!

Tabee

Jos

Tall stories frightening Annadal inhabitants

At the beginning of November, a girl was harassed near the Guest House (photo Philip Driessen)

Foreign students no longer feel safe in the university Guest House on the Brouwersweg. Last week a girl was supposedly dragged from the shower and raped. The third rape in a short space of time, rumour has it. According to head of Guest House, B. Lenssen, these are tall stories. "And they tend to get taller and taller."

Nevertheless, a few unpleasant incidents have occurred recently. Lenssen knows of two cases. At the beginning of November, a girl was harassed when she was returning alone from the city on her way to the Guest House. She chose not to take the public road, but a dark path that is a shortcut past the courthouse. It was there that a man tried to grab her. Fortunately, she managed to get away.

Two weeks later, two students reported

having seen a strange man in their corridor that afternoon. He returned that evening and they were able to get him. He had not stolen anything. An intruder was also sighted in the part of Annadal that is rented by the Centre for European Studies.

Lenssen has in the meantime tightened security on the premises. The night porter employed by Teikyo, owner of the complex, and the private security company Intergarde, who make various rounds at night-time, are to receive backup from the local police who will patrol more often. There will also be a night porter soon for the Guest House itself. At the moment, there is only someone there until eleven o'clock.

According to Lenssen, the residents can also do much more to ensure their

own safety. She sent them a letter, asking them not to return home walking alone at night-time and to keep the corridor doors locked. The fact that they do not do this is not just because of laziness. She reckons that foreign students often do not have a true picture of Maastricht. "When they arrive here, they think that nothing ever happens here."

Lenssen hopes that these measures will restore peace. But she has already noticed that this is not simple. When the local policeman called last week, as has been arranged, to take a look at the premises, the residents immediately thought that something was wrong again. "They see a policeman walking around and jump to conclusions."

Jan Buevink

More Dutch language courses for foreigners Extra money for internationalisation

Next year, the Universiteit Maastricht is spending more money on internationalisation. The number of regular students who can take a cheap beginners' course in the Dutch language, is to be doubled. In addition, 150,000 guilders will be made available for a new study guide that lists all blocks that are in English.

At the moment, foreign students have to make do with the separate guides from the various faculties. The new guide, which will be published annually in the future, will also state the number of ECTS credits each block provides. This European Credit Transfer System is a credit system that should make it easier to compare European programmes. As an indication, 42 Dutch credits equal about 60 ECTS credits. In 2001, the Universiteit Maastricht wants to set aside an extra three hundred thousand guilders for internationalisation at an institutional level: 1.7 million instead of 1.4. This amount is on top of the expenses of the individual faculties.

From next year, 50,000 guilders extra will be available for Dutch language courses for students in Maastricht who have registered for a four-year course. For quite some time, there have been free courses for the exchange students. Now there is an experiment for regular students, in which 25 students are participating. They receive approximately 72 hours of tuition and only pay a de-

posit of 150 guilders. This amount is returned to them if they pass the exam in May.

Next year, there will be places for fifty to sixty participants. Whether the course, most likely starting in September, will also be free of charge, World-neth director Van Leeuwen could not say. He wants to wait for the outcome of this experiment first.

In 2001, the university also intends to spend a considerable amount for three new programmes in English. Educational Science is to start in September. In 2002, the UM wants to launch European Studies and the so-called Non Residential College. The latter is to be a broad academic programme for more talented and motivated students who want to work harder than their colleagues.

The Universiteit Maastricht expects a deficit of 10 million guilders next year on the total estimate of 480 million. According to chairman Ditrach of the executive board, there is no need for concern. The UM expected a deficit of 6 million for this year. In actual fact, there appears to be a surplus of one million. One of the reasons for this surplus is the fact that the university cannot find sufficient staff and therefore has fewer salaries to pay.

Jan Buevink

"Als ik niet sport, word ik gek"

Op haar zesde begon Kai Lemmen (22) met atletiek. Toen bleek dat ze alle onderdelen aardig beheerste, koos ze voor de zevenkamp. Maar de derdejaars studente bewegingswetenschappen kreeg te maken met ernstige blessures. Ze geeft alleen nog trainingen bij de Maastrichtse Atletiekvereniging Kimbria, die een paar weken geleden het 75-jarig bestaan vierde. Op dit moment stort Lemmen zich met succes op het wielrennen.

Vooroordelen

"Veel mensen hebben wel een idee van wat atletiek is. Maar welke nummers voor de zevenkamp op het programma staan, weten ze meestal niet. Op de eerste dag doen we de honderd meter horden, hoogspringen, kogelstoten en de tweehonderd meter sprint. De volgende dag zijn we aan het verspringen en aan het speerwerpen. We sluiten af met de achthonderd meter. De meeste atleten zijn wat huiverig voor het slotnummer, ik niet. Ik hou van moe worden en op zo'n achthonderd kun je

Prachtig om al die horden achter elkaar te zien als je in de startblokken zit (foto Philip Driessen)

lekker knallen."

De charme

"Je moet ervan houden om twee dagen lang bezig te zijn, maar ik vind het geweldig. Atletiek is niet voor niets de moeder van alle sporten. Ik vind hordelopen het mooiste nummer. Prachtig om al die horden achter elkaar te zien

als je in de startblokken zit. Speerwerpen vind ik niet zo leuk, maar dat zal wel komen omdat ik daar niet zo goed in ben. Als ik het programma verder aan het afwerken ben, vraag ik me wel eens af waar ik mee bezig ben. Je moet je soms van het ene naar het andere nummer haasten. Ik heb medelijden met de tienkampers, die nog minder

rust hebben tussendoor. Als ik klaar ben met het programma, heb ik een ontzettend voldaan gevoel."

Blessures

"Een paar jaar terug kreeg ik de ziekte van Pfeiffer. Dat was een enorme terugslag. Daarvoor was ik elke dag in touw, en nu lag ik al voor Pampus als ik een

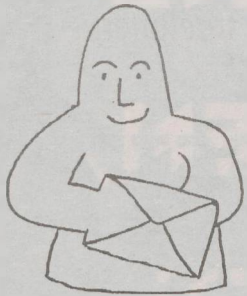

eindje had gefietst. Ik kon zo'n vier maanden niets doen en verveelde me te pletter. Ik stoorde me aan het onbegrip van sommige mensen. Ze kunnen niet aan je zien dat je ziek bent en denken dat er niets aan de hand is. Daar komt nog eens bij dat ik verslaafd ben aan sporten. Als ik twee dagen niets heb gedaan, spring ik tegen het plafond. Daarom ben ik, denk ik, na een paar maanden weer te snel begonnen met trainen voor nummers als hordelopen en hoogspringen. Toen zijn de problemen met mijn knie begonnen. Weer thuis op de bank gezeten kwam ik uit frustratie ook nog eens tien kilo aan. Mijn fysiotherapeut opperde dat ik maar eens naar een andere sport moest gaan uitkijken, als dat nog goed kwam met die knie."

Ambities

"Ik heb een racefiets gekocht en dat gaat hartstikke goed. Ik ben dit jaar zesde geworden op het Nederlands Studenten Kampioenschap en dat terwijl ik maar vier maanden getraind heb. Ik heb ambities genoeg, maar door die blessures heb ik geleerd daar niet te veel aan vast te klampen."

Rutger Hondelink

BRIEVEN

De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst.

Carrièredagen

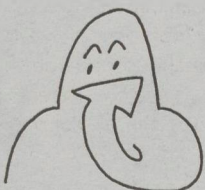
Wammes Bos was even aanwezig op één van de twee Carrièredagen die de faculteit gezondheidswetenschappen in het kader van haar lustrum organiseerde, en schreef daar in Observant 11 een verslag over. Enige aanvullingen zijn echter nodig.

Het ochtendprogramma van de eerste dag (de voordracht van Frans Meijers over zelfsturing in de loopbaan) was, samen met de individuele gesprekken, het enige onderdeel dat met matige belangstelling te kampen had. De workshops - 's middags - waren toegankelijk voor een beperkt aantal studenten (circa driehonderd van de in totaal 2300 GW-studenten). Het was dus niet zo verwonderlijk dat er niet meer studenten in het MECC aanwezig waren. De deelnemers van de workshop waren erg enthousiast over de inhoud. Op één uitzondering na, inderdaad, de workshop over EQ, SQ en IQ. Helaas sloot de inhoud van de workshop niet aan op de verwachtingen van de organiserende werkgroep Carrièredagen en van de deelnemende studenten.

Als Wammes Bos de volgende dag was gekomen, had hij een andere toestand aangetroffen: een levendige informatiemarkt en redelijk tot zeer goed bezochte bedrijfspresentaties. Het beeld dat hij schetst van een lauwe opkomst bij de Carrièredagen geldt dus alleen voor het ochtendprogramma op dinsdag. De Carrièredagen zijn in het algemeen redelijk bezocht, maar niet massaal door GW-studenten. Misschien is de animo voor een Carrièredag gewoon niet zo groot.

Maar dat is deels te wijten aan het feit dat de Carrièredagen niet onderwijsvrij waren, waardoor groepen studenten nog onderwijs hadden op het tijdstip van de Carrièredagen. De reden hiervoor die Cees Langerak, hoofd Bureau Onderwijs hanteert is dat "anders het jaar tot eind juli door zou lopen". Meeneer Langerak denkt dat twee dagen in 20 jaar de looptijd van het studiejaar in de war kan schoppen!

Marilein de Bruijn, vierdejaars beleid en beheer van de gezondheidszorg
Ralph Manders, derdejaars bewegingswetenschappen

CORRECTIE

In de column van Louis Berkvens, die vorige week op pagina 2 verscheen, is door een computercrash een fout geslopen. In het stuk is sprake van 1600 studiepunten die een student in vier jaar zou moeten halen. Dat klopt niet. Een student moet 168 punten halen voor een academische titel.

"Pas over vijf jaar duidelijkheid over bachelors en masters"

Heel Europa stapt de komende jaren over op het Angelsaksische model met bachelor- en masterstudies. Dat gebeurt met de bedoeling om het allemaal wat overzichtelijker te maken. Maar die duidelijkheid is er niet meteen. Dat duurt op zijn minst nog wel een jaar of vijf.

Dat zegt Robert Warmenhoven van de Nuffic, de organisatie die zich bezighoudt met de internationalisering van het onderwijs. Warmenhoven werkt op de afdeling diplomawaardering en onderwijsvergelijking. Omdat elk EU-land momenteel naar eigen inzicht een ba-

chelor-mastermodel invoert, verwachten ze bij die afdeling dat ze het de komende jaren zeker niet rustiger krijgen.

"De ene bachelor is de andere niet. Voor masteropleidingen geldt dat ook, of je nu praat over Engeland, Spanje, Griekenland of een andere EU-lidstaat. Neem het grote voorbeeld Amerika: daar heb je masteropleidingen met verschillende aanvangsniveaus - die dus ook in inhoud sterk van elkaar kunnen afwijken. Die moet je per geval bekijken."

De bachelorstudies zullen nog niet eens zo'n probleem vormen, denkt Warmenhoven. Veel moeilijker is het om de juiste waarde en inhoud van masteropleidingen, het eindexamen, vast te stellen. Die kunnen erg van el-

kaar verschillen. Niet alleen per land, maar ook per universiteit of hogeschool.

Warmenhoven: "In Engeland en Amerika heb je universiteiten die goede en minder goede masters aanbieden, maar ook masteropleidingen op hbo-niveau. En allemaal leveren ze de mastertitel op. Zoiets krijg je straks in heel Europa."

Pas na een jaar of vijf, als de eerste studenten afstuderen in het nieuwe model, komt er meer duidelijkheid in het Europese hoger onderwijs. "Het kan best zijn dat het een generatie studenten gaat duren. Dat daarna pas de feitelijke erkenning van bachelors en mastergraden in Europa makkelijker loopt", denkt de Nuffic-medewerker.

Toch zullen studenten die in het bui-

tenland willen werken nog flink wat hindernissen moeten nemen. Fysiotherapeuten bijvoorbeeld of ingenieurs krijgen het niet gemakkelijker, aldus Warmenhoven: "In veel landen moeten die eerst langs een beroepsvereniging. Pas als die akkoord gaat, mogen ze aan de slag. Die verenigingen zijn vaak erg voorzichtig, om niet te zeggen chauvinistisch. Ze zullen hun weerstand en voorzichtigheid beslist niet van de ene op de andere dag laten varen. Wat dat betreft duurt het nog jaren voordat we de vruchten van het Angelsaksische systeem kunnen plukken."

HOP, Matthé ten Wolde

Student krijgt collegegeld terug bij tussentijds stoppen

Niet alle universiteiten willen studenten die tussentijds stoppen, het collegegeld terugbetalen (foto Nelis Tutkey)

Studenten kunnen een deel van het collegegeld terugkrijgen als ze in de loop van het studiejaar afhaken. Maar universiteiten en hogescholen worden niet verplicht daadwerkelijk terug te betalen. "We hebben er dus niets aan", zeggen de studentenbonden.

Dat staat in een wetsvoorstel van minister Hermans. Met deze nieuwe regel

wil de minister mogelijk maken dat studenten hun studie afwisselen met bijvoorbeeld een tijdje werken of iets anders.

Om zulke flexibele studieroutes mogelijk te maken heeft Hermans eerder al de studiefinancieringswet veranderd. Daardoor hebben studenten nu tien jaar de tijd om hun diploma te halen. Studenten die stoppen met studeren kunnen hun collegegeld voortaan in maandelijkse termijnen terugkrijgen. Dat kan vanaf drie maanden nadat zij zich hebben laten uitschrijven als student.

Of studenten ook echt geld terugkrijgen, hangt af van waar ze studeren. Tot ergernis van de landelijke studentenbonden LSVb en ISO geeft Hermans de universiteiten en hogescholen namelijk de vrijheid om afwijkende regels op te stellen. "Daardoor hebben studenten er dus niets aan", zegt Maudy Keulemans van het ISO.

Een aantal instellingen heeft al laten doorschemeren niet happig te zijn op terugbetaling. Zij vinden dat dat te veel administratieve rompslomp oplevert. "Een bestuur heeft geen enkel belang bij terugbetalen", zegt Keulemans. "We

moeten dus maar hopen op hemelse colleges van bestuur."

Over het wetsvoorstel van Hermans wordt nu eerst advies gevraagd van de Raad van State. Daarna gaat het naar de Tweede Kamer.

HOP, Hanne Obbin

**ALS JE VANAF BEGIN VOLGEND
JAAR BIJ ONS KOMT STUDEREN,
REGELEN WIJ EEN KAMER EN
EEN SALARIS, KOPEN JE
STUDIEBOEKEN, ZORGEN VOOR JE
KLEREN, LEREN JE DE ENGELSE
WALS, STUREN JE OP WERELDREIS,
GEVEN JE EEN ABONNEMENT
OP DE SPORTSCHOOL,
WE KOKEN ELKE DAG VOOR JE
EN TEN SLOTTE DOEN WE OOK
NOG EENS JE WAS.**

MAAR DE BON INVULLEN MOET JE ZELF DOEN.

Stuur mij meer informatie over studeren bij de marine.

Naam en voorletters: _____ m/v Telefoon: _____

Roepnaam: _____ Geboortedatum: _____

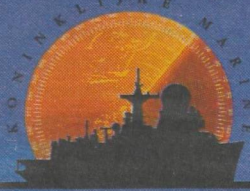
Adres: _____ Opleiding: _____

Postcode en woonplaats: _____ Jaar diploma: _____

In een ongefrankeerde envelop sturen naar: Koninklijke Marine, antwoordnummer 11530, 1000 RA Amsterdam.

M001607

Aan het Koninklijk Instituut voor de Marine volg je een vijfjarige opleiding op academisch niveau tot marineofficier. Voor vwo'ers met Engels, wiskunde B en natuurkunde in hun examenpakket zijn er nog plaatsen in de collegebank. Ben je tussen 17 en 25 jaar, stuur dan de bon. Je kunt ook bellen: 0800-0422 (gratis). Of kijk op www.marine.nl.

STUDEREN BIJ DE MARINE. HELEMAAL ZO GEK NOG NIET.

Massamediale campagnes schieten doel voorbij

Angstaanjagende voorlichting: mag het ietsje minder?

Rond de jaarwisseling zijn ze er weer: de campagnes die vooral jongeren bang moeten maken voor de noodlottige gevolgen van vuurwerk. De slogan "je bent een rund als je met vuurwerk stunt" staat als geen ander in ieders geheugen gegrift. Over het effect van dit soort voorlichting is de Maastrichtse onderzoeker Rob Ruiter sceptisch: "We moeten voorzichtig zijn met angstaanjagende voorlichting. Het leidt vooral tot ontkenning."

Verleidelijk lachend kijkt hij de kamer in. Slechts een witte handdoek is op lendenhoogte om zijn naakte lijf gedrapeerd. "Kan ik je verleiden tot veilige seks", luidt het onderschrift. De boodschap komt hard aan, want het lichaam van deze jongeman is van top tot teen bedekt met grote zwarte zweren. De aidsposter in de kamer van Rob Ruiter, universitair docent bij de capaciteitsgroep experimentele psychologie, heeft alles te maken met de trend in de gezondheidsvoorlichting om steeds vaker spotjes en posters met gruwelijke beelden te laten zien. Voorbeelden zijn er genoeg: de vuurwerkactie van Sire waarin afgerukte vingers als frieten in een zakje liggen of de antirookcampagne, waarin een jonge vrouw na een trekje aan haar sigaret verandert in een hoestend oud lijk.

Voorlichters denken vaak dat mensen zich gezonder of veiliger gaan gedragen als voorlichtingsinformatie hen bang maakt voor de gevolgen, zegt Ruiter. Hij onderzocht of dit ook zo is: heeft angstaanjagende voorlichting dit effect? Vrijdag 15 december promoveert hij op dit onderwerp.

In één van zijn experimenten confronteerde hij een testgroep van vrouwelijke studenten met afschuwelijke plaatjes van geamputeerde borsten en bedreigende informatie over borstkanker. Ruiter verwachtte dat de vrouwen hun borsten zouden gaan onderzoeken als hij hen duidelijk maakte dat ook zij de ziekte konden krijgen. En als hij hen ervan kon overtuigen dat zelfonderzoek niet moeilijk is en kan leiden tot een vroegtijdige ontdekking van een knobbelletje. Consistente verschillen met de controlegroep kon hij niet ontdekken. Ook in andere tests kwam het niet altijd tot keiharde bewijzen dat afschrikking 'gezonder' gedrag oproept. Het tegendeel kon hij ook niet aantonen.

Sceptis

Toch gelooft Ruiter niet dat het oproepen van angst tot ander gedrag leidt. "De boodschap van aids-campagnes is: 'Weil je veilig. Maar het is heel moeilijk om

Rob Ruiter (foto Philip Driessen)

jongeren zo ver te krijgen. Ze moeten condooms bij zich hebben, er met hun partner over onderhandelen, weten hoe ze die dingen op een juiste manier moeten gebruiken en ze dan ook nog eens blijven gebruiken. Het is een illusie om te denken dat je dat met afschrikkende tv-spotjes, posters en brochures bereikt.

"Het is die sociale druk waar ze niet tegenop kunnen, als de partner nee zegt. Je zult daarom in je voorlichting vaardigheden moeten aanleren om die druk te weerstaan. Daarin schieten de massamediale campagnes tekort: er is geen interpersoonlijke benadering en het is niet mogelijk om feedback te geven."

Dus angstaanjagende massamediale reclamestunts zijn geldverspilling? "Als ze gedragsverandering tot doel hebben wel", luidt Ruiter's oordeel. Gruwelijke campagnes schieten niet alleen hun doel voorbij, maar hebben zelfs een averechts effect. "Het leidt al snel tot defensieve reacties en ontkenning. Mensen denken: mij gebeurt dat niet", licht hij toe. "Weinig jongeren zullen zich door de boodschap in vuurwerkcampagnes aangesproken voelen. Ze zullen wel van hun buurjongen zeg-

gen dat hij een rund is, maar niet dat ze zelf zo stom zijn. Ze willen nu eenmaal een positief gevoel over zichzelf houden."

Ruiter pleit er dan ook voor om het effect van reclameacties onafhankelijk te laten testen door mensen die er verstand van hebben. "Als je het concept-idee van reclamebureaus in een laboratorium onderzoekt met een testgroep en een controlegroep, leidt het tot betere campagnes." Dat dit nu niet gebeurt, is een doorn in zijn oog. Reclamemakers die in opdracht afschrikkende tv-spotjes en affiches ontwikkelen, snappen niets van gezondheidsvoorlichting en denken niet goed na over de gevolgen van de boodschap, zegt hij. "Reclamebureaus hebben geen psychologen in huis die op de hoogte zijn van de theorie. Ze werken een concept uit en vragen aan mensen van de doelgroep wat ze er van vinden. Die zeggen bijvoorbeeld: er moet meer bloed in en daarmee gaan die bureaus dan aan de slag. Maar als proefpersonen zelf zeggen hoe een spotje er uit moet zien, kan het niet akelig genoeg zijn. Ze praten eerder voor anderen, dan voor zichzelf en hebben de neiging om zich beter voor te doen. Daar-

om zal hun reactie niet overeenkomen met de reacties van de doelgroep en zullen de spotjes niet effectief zijn."

Vrijen

Het moet anders, concludeert Ruiter in zijn proefschrift. Pas als mensen denken dat juist zij kans hebben op aids of longkanker, en ze zich in staat voelen om er zelf iets tegen te doen, zijn ze bereid om veilig te vrijen of te stoppen met roken. "Daar zullen campagnes hen van moeten overtuigen", zegt Ruiter.

Hoe? Door bijvoorbeeld te werken met een bekende persoonlijkheid die goed ligt bij de doelgroep. Zoals de voorlichtingsactie met de Amerikaanse basketballer Earvin 'Magic' Johnson. "Die schudde de wereld wakker door te laten zien dat hetero's ook aids kunnen krijgen", licht Ruiter toe.

Of zoals Hans Brug, hoogleraar voedingsvoorlichting bij de vakgroep gezondheidsvoorlichting aan de UM, deed. Hij liet mensen een vragenlijst invullen over wat ze per dag aten. Volgens confronteerde hij hen met hun persoonlijke vetscore en gaf een advies op maat. Ruiter: "Op die manier kun je mensen overtuigen dat zij zelf te veel

vet eten en kun je laten zien dat het idee dat mensen hebben over hun eigen goede eetgedrag niet klopt. Zoiets zou je voor vuurwerk- en andere campagnes ook moeten doen."

Ook vaardigheidstrainingen kunnen heel effectief zijn, bijvoorbeeld om jongeren te overtuigen dat ze veilig moeten en kunnen vrijen. "Je kunt die voorlichting heel goed laten doen door leraren op school met video's en rollenspelen. Via die weg kunnen jongeren leren om met hun partner te onderhandelen. Veel partners zullen niet meteen een condoom willen gebruiken. In de actie *Lang leve de liefde* over veilig vrijen, begin jaren negentig, hebben ze dat zo aangepakt en is dit succesvol gebleken. Voorlichtingsprogramma's die gebruik maken van vaardigheidstrainingen zijn veel effectiever, zo blijkt uit onderzoek, dan massamediale campagnes die risico's laten zien."

Luisterend oor

Zijn aanbevelingen draagt hij met verve uit. Maar een tikje teleurgesteld over de resultaten van zijn onderzoek is Ruiter wel. "We kunnen nog steeds niet aangeven welke processen optreden als je mensen bang maakt. We weten alleen dat we er voorzichtig mee moeten zijn. De voldoening zit hem er vooral in dat we weten dat bestaande theoretische modellen losgelaten moeten worden."

Toch is hij tevreden. Zijn onderzoek heeft een luisterend oor opgeleverd voor de negatieve gevolgen van afschrikkende voorlichting. "We gaan samenwerken met de Stichting Consument en Veiligheid, die de vuurwerkcampagnes van Sire overneemt. Ze vinden dat angstaanjagende informatie niet blind gebruikt moet worden."

Een ontwikkeling die hem hoopvol stemt. Te meer omdat Sire niet blij was met Ruiter's ongezoete kritiek (in dagblad Trouw) op het spotje over een door vuurwerk verminkte jongen, die geen vriendinnetje kan krijgen. Het leverde hem een boze brief op. "Sire vond ons stigmatiserend. We hadden ons beter moeten informeren. Er zat volgens Sire wel een duidelijke boodschap in."

Er liggen nog meer kansen op samenwerking. Ook de stichtingen die verantwoordelijk zijn voor de antirook- en alcoholvoorlichting hebben al aan Ruiter's deur geklopt.

Hoe het nu verder moet is voor de promovendus glashelder. Het is hoog tijd dat de gevolgen van negatieve tv-spotjes over geslachtsziekten, roken, voeding en verkeer en veiligheid eens grondig onderzocht worden. Dat is volgens Ruiter - hij keek alleen naar de invloed van angstaanjagende informatie over borstkanker - nog nooit goed gebeurd. Aan hem zal het niet langer liggen: hij staat te trappelen om in januari met dit onderzoek te beginnen.

Tons van den Bosch

Scary warnings and rational precautions: a study into fear arousal and its contribution to precautionary motivation van Rob Ruiter.
ISBN 90-5681-090-1, prijs fl. 25,00.

MEDEDELINGEN

ledge in this field before going abroad? - Are you interested in the relations between your own study and this subject? - Would you like to cooperate and communicate with students from different faculties? Find out by visiting http://www.unimaas.nl/Gand!

Computerlandschap FdCW: Het computerlandschap FdCW is geopend van maandag t/m vrijdag van 09.30 - 18.00 uur. Zaterdag en zondag dicht.

Blok 2.3 AE/IES/INF Choices, Markets and Welfare (1209) De verplichte literatuur van de tweede-jaars microeconomie blok is gewijzigd in: Varian H.R. (1999), Intermediate Microeconomics, A Modern Approach, 5th edition, Norton, New York, ISBN 0-393-97370-0, aangevuld met een reader.

van het 20 jarig bestaan van de capaciteitsgroep Pulmonologie een symposium gehouden over COPD zorg in de nabije toekomst. Vertegenwoordigers uit de huisartsengeneeskunde, longartsen, verplegingswetenschappen, verzekeringswereld, farmaceutische industrie en politiek zullen hun visie op de toenemende vraag naar zorg voor deze chronische ziekte geven.

ALGEMENE WETENSCHAPPEN

Voor kopij: R.Vos, Fac.Bur, TS 6, kamernr. 0.003 tel. 3882677, e-mail: Rpv.Vos@facburfdaw.unimaas.nl, voorvrijdag 12.00 uur.

ECONOMISCHE WETENSCHAPPEN EN BEDRIJFSKUNDE

Judith Buddenberg, Fac.Bur, Tongersestraat 53, tel. 3883705, voor donderdag 17.00 uur, e-mail: j.buddenberg@facburfdaw.unimaas.nl

Sluizing zwembaden Op dinsdag 5 december zijn de zwembaden, de Dousberg en Heer, vanaf 18.00u gesloten.

Kerstvakantie um-sport I.v.m. kerst-en nieuwjaar is er vanaf 25 december 2000 t/m 7 januari 2001 geen Programma UM-sport.

MUSST Zwingelput 4, k 0.022, postbus 616, 6200 MD, Maastricht, 043-3883080, MUSST@sz.unimaas.nl, info-uren ma-do 12.00-14.00u.

STUDENTENVERENIGINGEN EN -ORGANISATIES

CSV Ichthus Maastricht T/m 16 december is het Happietaria Maastricht 2000 geopend. Dit tijdelijke restaurant wordt georganiseerd door de christelijke studentenverenigingen CSV Ichthus Maastricht en Trajectum ad Mosam.

Tafelstraat 13 Forumcafé is verplaatst. Van vrijdag 1 december naar donderdag 30 november. Van ca. 20.30u-22.00u (of langer) en nog steeds in café Mazzel (vlakbij de Tafelstraat).

Op zondag 3 december om 10.30u VIERING in de Celbroederskapel, Brusselsestraat 58. Voor het delen van goede woorden en goede gaven. Na afloop koffiedrinken in de kapel boven of in De Perroen.

CWSv.ORAKEL De Orakelkamer is van 12.30-13.30 uur geopend op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag. Telefoon-nr.: 043-3883335

EFM-verenigingen activiteiten overzicht Alfa (tel: 3883934): Woensdag 6 december bedrijfsbezoek bij Price Waterhouse Coopers voor 2.2

ALGEMEEN

Globalization & Inequality; a Primer in Development Studies 10th renewed edition. Starting in week 5 of 2001, students of all faculties can participate in an interdisciplinary course on development issues.

Kennistechnologie Openingstijden Onderwijsbalie kamer 1.013: Maandag, dinsdag, donderdag van 13.00 - 13.30 uur geopend.

Centrum voor Gender & Diversiteit Het Onderzoeksatelier V/m coach talentvolle aanvragers en vergroot de kennis van kansrijke geldbronnen. Het Atelier bespreekt op Donderdag 7 december 14.00-16.00 een NWO-aanvraag van Dr. Jacqueline Schoonheim: 'Hebben alle kinderen recht op onderwijs?'

CULTUUR - WETENSCHAPPEN

Voor kopij: Bur. Onderwijs, Kapoensstraat 2, tel. 3883946, e-mail: Onderwijs@FACBURFDWCW.unimaas.nl, voor vrijdag 17.00 uur.

Raadpleeg regelmatig de publicatieborden in de hal bij de uitgiftebalie of de website van Bureau Onderwijs: http://www.fdcw.unimaas.nl

Roosterwijziging blok 2.3 English Writing Skills Het onderwijs van de groepen 231 en 232 van het practicum engels 'English Writing Skills 2.3' van 11 december, 8 januari en 15 januari wordt NIET gegeven

Roosterspreekuur blokperiode 3 Maandag 4 en 11 december van 09.30-10.30 uur en dinsdag 5 december van 09.30-10.30 Kamer 0.027. Buiten deze uren uitsluitend via e-mail: d.villierus@facburfdaw.unimaas.nl

Herkansingen blok 1.1 en blok 2.1 Herkansing blok 1.1 vrijdag 5 januari 2001 van 10.00-12.30 uur Ts 53 (FdEWB)-1.001

Projectonderwijs CWS (academisch jaar 2001/2002) Kijk nu op onze website voor alle informatie: http://www.fdcw.unimaas.nl en klik op de doorverwijzing naar de website.

Inhalen oude practicum Engels jaar 1 en/of jaar 2 (t/m academisch jaar 1999/2000) Aan alle studenten die het practicum Engels van jaar 1 en/of jaar 2 nog moeten herkansen: Kijk nu op onze website voor alle informatie: http://www.fdcw.unimaas.nl en klik op de doorverwijzing naar de website.

Belangrijke wijzigingen toetsperiode 2 1903 IB - International finance and accounting (Woensdag 20 december 2000, 13.00 - 16.00)

6612V - Taxes and management Op verzoek is deze toets verplaatst naar: Donderdag 21 december 2000, locatie sporthal Geusselt, tijd 13.00 - 16.00 uur.

7024K - Ondernemingsrecht Deze toets is verplaatst naar: Maandag 18 december 2000, locatie sporthal Geusselt, tijd 09.00 - 12.00 uur.

9005v - International marketing research Deze toets is verplaatst naar: Dinsdag 19 december 2000, locatie sporthal Geusselt, tijd 13.00 - 16.00 uur.

Important changes Examination period 2

1903 IB - International finance and accounting (Wednesday 20 December 2000, 13.00 - 16.00) 588 Students are registered to participate in this exam, the capacity of sports arena "de Geusselt" is not sufficient.

6612V - Taxes and management On request this test is rescheduled to: Thursday 21 December 2000, location Geusselt, time 13.00 - 16.00 h.

7024K - Ondernemingsrecht This test is relocated to: Monday 18 December 2000, location Geusselt, time 09.00 - 12.00 h.

9005v - International marketing research This test is rescheduled to: Tuesday 19 December 2000, location Geusselt, time 13.00 - 16.00 h.

For more specific information please contact W. Bogaert, exams coordinator (Room 3.075)

Course 2.3 AE/IES/INF Choices, Markets and Welfare (1209)

The compulsory literature of this intermediate microeconomics course has been changed to: Varian H.R. (1999), Intermediate Microeconomics, A Modern Approach, 5th edition, Norton, New York, ISBN 0-393-97370-0, combined with a reader.

International Internship Office for IB and IM

The International Internship Office for IB and IM is offering the following internship possibilities:

- Lever Fabergé in Hamburg is offering 2 internship positions for the Brand Management Department. To start as soon as possible, period to be determined.
- Levi Strauss & Co Europe, Middle East and Africa is offering an internship placement for a Business Financial Analyst, who has a strong interest in Finance and the clothing business.

Oncology Seminar (GROW)

Speaker: Ph. Lambin (Radiotherapy, RTIL Maastricht/Heerlen), Title: Future plans in radio-oncology. Date: November 30, 2000. Place: Room 3.142A, Universiteitssingel 50, University Maastricht.

Gezocht: jonge onderzoekers met lef

Op 7 maart 2001 viert het Maastricht Medical Students Research Conference haar eerste lustrum. Het MMSRC is een internationaal congres georganiseerd door en voor studenten geneeskunde.

GEZONDHEIDS - WETENSCHAPPEN

Voor kopij: L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor woensdag 12.00 uur.

GENEESKUNDE

FdG (vakgr./comm./studieverz.): Anouk Kerkhofs, Fac.Bur. niveau 5, kamernr. 5002a, DOT10, tel. 3881459, voor woensdag 12.00 uur, e-mail: Anouk.kerkhofs@facburfdaw.unimaas.nl

Voorlichting studeren in Buitenland Plannen om je keuzeonderwijs, wetenschapsstage en/of een of meerdere co-schappen in het buitenland te doen? Kom dan naar de voorlichting over studeren in het buitenland.

Propedeuse-uitreiking

- Studenten die niet aanwezig zijn geweest bij de propedeuse-uitreiking van 1 november jl. kunnen hun getuigschrift ieder dag (met uitzondering van de woensdag) tijdens de spreekuurtijden komen afhalen bij het secretariaat Examencommissie FdG, kamer 5.054/5.056, DOT 10.

Symposium COPD Zorg in Perspectief

Op 1 december wordt er ter gelegenheid

Spreekuur Bureau Onderwijs GW

Het spreekuur van Bureau Onderwijs is van maandag t/m donderdag van 10.00-11.00 en 15.00-16.00 uur. Op de vrijdag van 09.00-10.00 uur en 13.00-14.00 uur.

Spreekuur Bureau Internationale betrekkingen

Openingstijden iedere dinsdag en donderdag van 10.00-11.00 en van 15.00-16.00 uur.

De Stichting Dagopvang voor Ouderen in Weert (L.)

zoekt met spoed een of twee GW-studenten (BB of ZW) die hun afstudeeronderzoek of een aantal keuzeblokken willen wijden aan vragen waarmee de stichting te maken heeft. Aan bod kunnen o.a. komen: positie van de dagopvang binnen de reguliere professionele ouderenvoorzieningen, het al of niet werken met professionals naast de vrijwilligers, toenemende zorgbehoefte van de bezoekers, behoeften/of imago-onderzoek, de financiering van de dagopvang. Een vergelijkend onderzoek met de Dagopvang voor Ouderen in Maastricht behoort tot de mogelijkheden. Info: Jo Haesen, Wetenschapswinkel, tel. 3883529 / 3883120

Uitreiking Propedeusediploma's GW

Op vrijdag 1 december zal van 11.00 tot 13.00 uur in de Maastichtzaal (UNS40) de uitreiking van de propedeusediploma's

plaatsvinden. Trotse ouders zijn natuurlijk welkom, maar wij vragen jullie rekening te houden met de beperkte capaciteit van de zaal!

Onderzoeksstage Stichting Jan Baptist
De Stichting Jan Baptist, een grote instelling voor mentaal gehandicapten in Maastricht, zoekt met spoed GW-studenten die hun afstudeeronderzoek willen wijden aan de kwaliteit van zorg in deze instelling. Men is geïnteresseerd in diverse vormen van kwaliteitsonderzoek. Het is de bedoeling zowel ouders, pupillen als verzorgers in het onderzoek te betrekken. Een stagevergoeding is mogelijk. Behalve begeleiding door de facultaire begeleider is ondersteuning mogelijk van

uit de instelling zelf en vanuit de Wetenschapswinkel. Info: Jo Haesen (Wetenschapswinkel, tel. 3883529 / 3883120 of Loek Hollands (Zorgwetenschappen, tel. 3881556).

VBGGK
De Vereniging Belangenbehartiging Geestelijk Gezondheidskundigen (VBGGK), heeft zich tot doel gesteld om de beoefening der Geestelijk Gezondheidskundigen te bevorderen op het gebied van onderwijs, onderzoek en hulpverlening en houdt zich bezig met het profileren van de maatschappelijke en beroepsmatige belangen van Geestelijk Gezondheidskundigen. Voor verdere informatie over de activiteiten die wij organiseren kun je kijken op het VBGGK prikbord (bij DMKEP).

MEDEDELINGEN

PSYCHOLOGIE

Voor kopij: Y. Mordang/W. Schipper, Bur. Psych., UNS 40, tel.: 3881886, voor vrijdag 12.00 uur.

Derdejaarsstudenten: keuze afstudeer-varianten
Denk eraan dat de formulieren om de keuze voor een afstudeervariant door te geven op 6 december retourneerd moeten worden.

Jaar 4/5 extra herkansingen
Extra herk. STAT3B (99/00), ma 04-12-00, 13.00-15.00 uur, deb1-0122

Stages
Stagecoördinator: Wijnand Raaijmakers, k 4.777A; tel 3881880; email: w.raaijmakers@psychology.unimaas.nl
Spreekuur: iedere dinsdag van 13.00-14.00 uur, intekenen bij kr. 4.777A. Daar-buiten na telefonische afspraak tel. 3881880.

Stageplaatsen
Recent zijn er een aantal nieuwe stage-

mogelijkheden aangemeld. Hieronder volgt een deel daarvan voor de afstudeer-richting Biologische Psychologie. Volgende week volgen meer vacatures. Raadpleeg het bord of neem contact op met de stagecoördinator voor meer informatie.

1. Geheugentraining. In januari 2001 zal een onderzoek starten naar het effect van een geheugentraining bij ouderen. De geheugeninterventie richt zich niet alleen op het aanleren van strategieën, maar ook op het modificeren van memory self-efficacy (inzicht, kennis en verwachtingen over het geheugen). De werkzaamheden bestaan uit het afnemen van neuropsychologisch onderzoek, literatuuronderzoek, dataverzameling- en analyses en rapportage. Affiniteit met het werken met ouderen is een pré. **Informatie:** Susan van Hooren (043-3872446, s.vanhooren@np.unimaas.nl) of Susanne Valentijn (043-3875572, s.valentijn@np.unimaas.nl)

2. Klinische Manifestaties en Risicofactoren van Vasculaire Cognitieve Stoor-

nissen. Doel van deze studie is het in kaart brengen van Vasculaire Cognitieve Stoornissen bij mensen die een eerste supratentoriale CVA hebben doorgemaakt. Dit wordt gedaan middels een neuropsychologisch onderzoek (NPO). Dit gebeurt een maand, 6 maanden, 1 jaar en 2 jaar na het CVA. Naast het NPO worden bloedbepalingen, een MRI-scan en een CT-scan uitgevoerd. **Informatie:** Drs. Sacha Rasquin, Vakgroep Psychiatrie en Neuropsychologie, tel: 043-3875577; email: S.Rasquin@np.unimaas.nl

3. Onderzoek naar automatiseringsproblematiek bij dyslexie. Dyslexie is een specifieke leerstoornis, die zich kenmerkt door hardnekkige lees- en spellingproblemen.

Dit project wil een bijdrage leveren aan de verklarende diagnostiek van dyslexie. Een mogelijke verklaring van dyslexie wordt gevormd door hardnekkige automatiseringsproblemen. Dit project richt zich hierop. Binnen het kader van de poli leerstoornissen van het AzM worden sinds 3 jaar kinderen (jong)volwassenen met dyslexie neuropsychologisch, taalkundig-orthodactisch en op indicatie neurologisch of psychiatrisch gediagnosticeerd. Er is plaats voor 1 a 2 stagiaires (fulltime). De stage vindt plaats van januari 2001 tot juli 2001, met een mogelijke verlenging tot oktober 2001.

Stagebegeleider: Dr. Ria Kleijnen (voor informatie, telefoonnummer: 045-5728934)

4. Onderzoek naar het (neurocognitief)

[De Redactie]
Bureau voor tijdelijke redactiekraacht
zoekt:
aankomend redacteuren

Met kennis van/belangstelling voor een van de volgende gebieden:

- ICT/telecom
- geld en beurs/beleggen
- fiscale zaken
- juridische onderwerpen
- kunst en cultuur
- transport en logistiek
- geneeskunde/gezondheid
- vrije tijd en sport
- politiek/maatschappelijke ontwikkelingen
- marketing/communicatie

Voordat ze 'in het diepe' worden geworpen, kunnen kandidaten deelnemen aan onze interne opleiding praktische journalistiek.

Uw sollicitatiebrief kunt u richten aan:
[De Redactie], t.a.v. de heer J.P. Dik, Gooische Kaai 15, 1141 TV Monnickendam, 0299-653853, www.deredactie.net

Verkeersschool Bob van Tienen - Maastricht

Praktijklessen van 60 minuten

TOTAALPAKKETTEN REEDS VANAF f1390,-

Gespreide betaling mogelijk

Bel voor onze gratis informatiemap 06-5391390 of 046-4855217

Te koop aangeboden: het nieuwe JAARBOEK MAASTRICHT 1999/2000!
Boordevol informatie over de gebeurtenissen in Maastricht en het afgelopen jaar.
Verkrijgbaar in de boekhandel voor f22,50. Inlichtingen: 043-32123497

Maatwerk, voor Boek- en Drukwerk

datawyse

boek- en grafische producties
uitgeverij universitaire pers maastricht

e-mail: info@datawyse.nl www.promotiewijzer.nl
becanusstraat 13, 6216 bx maastricht, tel (043) 3545100, fax (043) 3545109

HP Projektpromotie bv is een onafhankelijk en multidisciplinair adviesbureau in Maastricht en adviseert een breed scala aan opdrachtgevers uit het bedrijfsleven, van overheden en intermediaire organisaties, in zowel binnen- als buitenland. De werkzaamheden richten zich op het procesmanagement van zeer uiteenlopende onderwerpen. Deze hebben zowel betrekking op de ontwikkeling van bedrijfsterrinen, centrumgebieden, natuur- en landschapsprojecten als op fusies, strategische plannen en het organiseren van congressen en werkbezoeken. Voor de versterking van ons team zijn wij op zoek naar twee enthousiaste, zelfstandige en flexibele

ADVISEURS

uw functie

De adviseur is in het kader van projecten verantwoordelijk voor het zelfstandig verrichten van studies, het opstellen van rapportages en het zelfstandig overleg voeren met opdrachtgevers en derden over deze projecten. De adviseur zal bovendien project- c.q. werkgroepen moeten voorzitten en zelfstandig presentaties moeten verzorgen. De interne planning, budgetbewaking en procedurebewaking van de projecten behoren ook tot de tak en van de adviseur, evenals acquisitie en opdrachtverwerving.

onze eisen

Voor deze functie zoeken wij een enthousiaste, zelfstandige en flexibele medewerker die op basis van deskundigheid en vertrouwen opereert en die een brede maatschappelijke interesse heeft op zowel politiek-bestuurlijk als sociaal-cultureel gebied.

De adviseur dient een technische, juridische of economische opleiding op academisch niveau te hebben en een uitstekende beheersing van de Engelse en bij voorkeur ook Duitse en Franse taal.

Minimaal twee jaar ervaring in procesmanagement, projectcoördinatie en aantoonbare leidinggevende kwaliteiten zijn een pré.

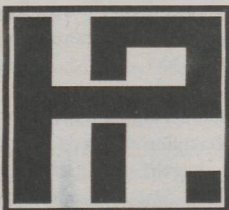
ons aanbod

Wij bieden een fulltime functie op basis van een 40-urige werkweek, v ooralnog voor de duur van 1 jaar. Na 1 jaar zal het functioneren worden geëvalueerd. Bij goed functioneren volgt automatisch een aanstelling in een vast dienstverband. Het salaris komt overeen met het niveau van de functie en is afhankelijk van ervaring. Verder hebben wij een pensioenrekening, een spaarloonrekening en een 13^e maand uitkering.

informatie

Voor nadere informatie over deze functie kan contact worden opgenomen met de heer Ir. J. Bolk, directeur HP Projektpromotie bv, tel. nr. 043 - 327 06 50.

De directie laat zich in deze procedure extern begeleiden door Sturkenboom & Versluis, bureau voor managementselectie.

HP Projektpromotie bv
Sint Pieterstraat 72
6211 JP Maastricht
info@hpprojektpromotie.nl

Houthoff Buruma biedt (bijna) afgestudeerd juridisch talent met een passie voor Europa de kans om een jaar lang het LL.M. Program te volgen aan het Collège d'Europe in Brugge. Bij terugkomst in Nederland ga je aan de slag als advocaat-stagiair bij ons kantoor. Voor het studiejaar 2001/2002 bedraagt de beurs circa € 14.000.

HOUTHOFF BURUMA
BRUGGE BEURS
2001/2002

Studeer je uiterlijk op 1 juni 2001 af in het Europees of Internationaal recht of in het Nederlands recht met bijvakken Internationaal of Europees recht, en heb je naast een goed cv, belangstelling om je kennis van het recht te verdiepen in het buitenland, dan maken we graag kennis met je. Na de selectie bij Houthoff Buruma vindt een selectie door het Collège d'Europe plaats. Vanzelfsprekend krijg je de beurs alleen als je ook tot het Collège d'Europe wordt toegelaten.

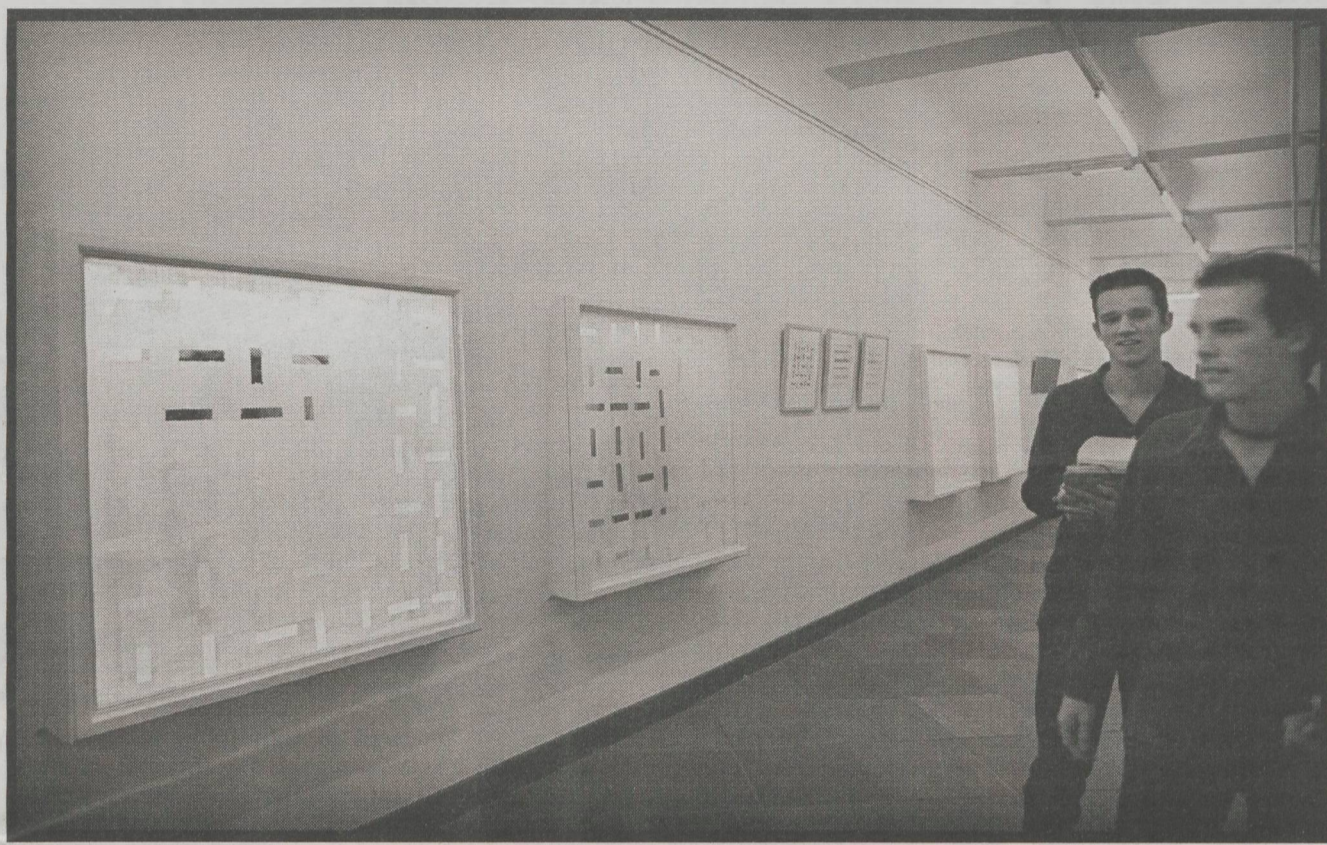
Aanmelden kan tot uiterlijk **15 december 2000**

Brochure en inschrijfformulier zijn aan te vragen via de website www.houthoff.nl of bel met Esther de Boer, tel. 070 352 91 33. Op onze website staan ook de ervaringen van de huidige winnaar van de Houthoff Buruma Brugge Beurs.

Bonnefantenbieb toont Maastrichtse 'elementaire' kunst

De verleiding van een rechthoekig kijkgat

Wie de afgelopen twee weken de Bonnefantenbibliotheek inliep om te kopiëren of te studeren moet ze hebben gezien. De vitrines op de begane grond, van de Maastrichtse kunstenaar Christiane Steffens. Door het warm neonlicht en de 'kunstsneeuw' doen ze denken aan de etalage van een speelgoedwinkel een week voor Kerstmis, maar zo commercieel gaat de Universiteit Maastricht niet.

Gluren naar kunst in de Bonnefantenbibliotheek (foto Philip Driessen)

Hoewel ze in eerste instantie twijfelde, was Christiane Steffens na een bezoek aan de Bonnefantenbieb meteen verkocht. Een hernieuwde kennismaking, want de Maastrichtse kunstenaar (1956) kwam in haar vroege jeugd regelmatig in wat toen nog het Bonne-

fantenmuseum was. Hoewel het al enige tijd geleden was, herinnert ze zich de grote indruk die het museum op haar maakte. Met haar neus tegen de glazen vitrines gedrukt bekeek ze de vooral religieuze en archeologische collectie van het museum.

"Kinderlijk verleiden" noemt Steffens de manier waarop die kunst haar aantrok. Eenzelfde gevoel probeert ze nu met haar eigen werk teweeg te brengen. Daarom heeft ze de vitrines in de bibliotheek beschilderd; om te zien wat erin staat - van abstracte schilderijen tot

objecten als een haarvlecht of een Jezusbeeldje - dient de bezoeker door kleine doorzichtige streepjes te gluren. Ook de warme kleuren licht moeten de langslappende toeschouwer verleiden om een blik naar binnen te werpen. Dat ze als 'kijkgaatje' zo iets eenvoudigs

als een rechthoekig streepje gebruikt, is geen toeval. In al haar werken speelt het elementaire - soms in de vorm van reeksen vierkantjes - een grote rol. "Net zoals in het dagelijks leven de ene beslissing een andere uitlokt, zo moet het ene vierkantje voor mijn gevoel precies op deze manier op het andere volgen, het zou niet anders kunnen."

Het elementaire kwam ook al terug in haar afstudeerproject van enkele jaren geleden - "ik ben een laatbloeiër" - aan de kunstacademie. Als thema koos ze de band tussen moeder en kind. Het leverde veel scepsis en bedenkingen van docenten op, die het onderwerp niet serieus genoeg vonden. Onzinnig, vindt Steffens: "Samen met sterven is de relatie tussen moeder en kind de enige zekerheid voor elk mens."

Een aantal keren gebruikt ze de schil van een vrucht om die relatie te laten zien: aan de hand van talloze naalden bijvoorbeeld, die met de scherpe kant naar binnen door een sinaasappelschil zijn geprikt. "In de natuur beschermen stekels aan de buitenkant van de schil de vrucht. De relatie tussen een moeder en haar kind doet echter ook pijn naar binnen."

Roel Willems

Expositie van Christiane Steffens, tot 30 december op de begane grond van de Bonnefantenbibliotheek.

Huis van Bourgondië brengt een verfrissende Romeo en Julia, Terracotta

Een bedremmeld hunkeren op een stedelijk dak

Op het toneel is een schuin dak gebouwd. Compleet met een uitspringend dakraam, waarop je kunt zitten, een deur met een platje ervoor en een indrukwekkende dakgoot. Het geheel is uitgevoerd in het dof-grijze van lood en leisteen. De voorstelling begint met een fikse regenbui. In het huis klinken schreeuwende stemmen, hondengeblaf, vallende voorwerpen. Wat ervan te verstaan is, zijn bepaald geen teksten van verfijnde taalkunstenaars. We bevinden ons nadrukkelijk in kringen van de gewone mens, die niet zo goed is in communiceren, maar die eenmaal op gang niet gemakkelijk de bek weer sluit.

schijnt een wat dikke jongen. Nog puber, of gewoon een simpele man?

Hij is gekomen om zijn aangetrouwde niet te helpen met schilderen en behangen. Hij legt omstandig uit welke kleuren hij kan mengen en welke uitwerking die hebben op de mens. Een betoog dat loopt van ijskoud blauw tot *menstrueel* paars. Een wonderlijke kleur voor in de gang. Tobt U er maar niet over. Het blijkt dat de jongen de letter M uit het woordenboek nog niet geheel onder de knie heeft. Er ontspint zich daarna een prachtig spel van hunkering en afstoting, waarin ook plaats is voor "de vieze spelletjes" uit hun gezamenlijke jeugd. Tussen alles door loopt de vader van het meisje, die zowel gelegenheid geeft als het feest bederft. Romeo en Julia sterven niet aan het eind; zij sterven een beetje af. De relatie tussen twee jonge mensen is opnieuw niet gelukt. Het geschreeuw en geblaf kan weer een aanvang nemen. De jongen gaat naar binnen om de gang *terracotta* te schilderen. Zo'n warme kleur als het zonlicht erop schijnt.

Over deze voorstelling in het Huis van Bourgondië, de werkplaats van jonge theatermakers, kan ik alleen maar en-

thousiast zijn. De spelers Marleen Scholten en Iwan Walkain overtuigen volledig als het jonge stel; Cornelis Schenk is als de meestal zwijgende vader zowel een beetje eng als hulpeloos. De regie en vertaling van Jules Terlingen is trefzeker. Het toneelbeeld met het enorme dak is een vondst. Vooral het stuk heeft mij verrast, het is van de pas 25-jarige Britse Jess Walters. Zowel met de opbouw als het gebruik van stijlmiddelen, die afkomstig zijn uit de traditie van Beckett en Pinter, schept zij een authentiek en dwingend geheel. Het gebruik van zogenaamd zinloze uitweidingen zoals over kleuren en de letter M is zo oud als de bijbel en Homerus, maar altijd weer boeiend en nieuw. Sterk is vooral dat de toeschouwer er niet precies achter komt wat voor mensen het nu eigenlijk betreft. Daarvan gaat enerzijds vervreemding en een lichte dreiging uit; anderzijds maakt Walters het daardoor de kijker mogelijk zich te identificeren met de figuren.

Hans Philipsen

Terracotta is te zien tot en met zaterdag 2 december (aanvang 20.30 uur) in Het Huis van Bourgondië

Fascinerende kwetsbare lichtwezens in galerie Dis

Op de uitnodiging voor de expositie van de Duitse kunstenaar Jürgen Reichert in galerie Dis staat een enorme blauwe bloem tegen een pikzwarte achtergrond. 'Blaue Blume' heet het een meter zestig hoge beeld, gemaakt van siliconen, blacklight en draad. Valt er met deze bizarre combinatie van materialen kunst te maken?

Reichert slaagt erin een compleet andere wereld op te roepen. In de voorste ruimte van de galerie staat de 'Blaue Blume'. Koel blauw licht kleurt de bloem van binnenuit, en uit de enorme kelk priemt een harige stamper de ruimte in. Het is geen bloem om aan te raken. Hij dient op gepaste afstand bewonderd te worden, want het zou best wel eens een vleesetende plant kunnen zijn. Allerlei vliegende beestjes worden door het licht aangetrokken en blijven erop zitten. Maar gelukkig is deze bloem vriendelijk: zodra het licht wordt en het blauwe licht afzwakt, kunnen de vliegjes gewoon weer vertrekken.

Op de schoorsteenmantel rust een octopus, hij straalt een zalmkleurig licht uit. Een paar stappen verder ligt een rood wezen, je kunt zijn aders onder de huid zien lopen en zelfs een blik in zijn binnenste werpen. Hij is kwetsbaar in al zijn openheid. Er zijn meer objecten die aan de onderwereld refereren. Een serie van zes anemonen staat in de smalle gang opgesteld. Het zijn variaties op hetzelfde thema met telkens een iets andere huid of kleur. In de achterste ruimte hangt de maan in zachtblauwe en groenige tinten met

gaten aan de buitenkant. Op die plekken kun je naar binnen kijken en zie je het fascinerende blauwige blacklight dat de kern van de koele maan vormt. Reichert speelt in zijn werk met licht, maar ook met de binnen- en buitenkant. Bij de meeste objecten kun je naar binnen kijken en vaak is die binnenkant door de fluorescerende lichtjes en sprankelende glitters nog mooier en stralender dan de buitenkant. Alle vormen zijn hol en de enige materie is de soepele transparante siliconenhuid.

In de middelste ruimte verbeeldt Reichert zijn ideeënwereld in een installatie. Over de vloer verspreid liggen losse vellen huid variërend van kleur en structuur. Het zijn de oude lagen die de hangende vorm in het midden heeft afgestoten op weg naar zijn huidige staat van zijn. De vorm in het midden is helder, zuiver en straalt een zachtwit licht uit. Hij is het aardse al aan het ontstijgen, heeft zijn menselijke beperkingen en angsten achter zich gelaten. Een mooie gedachte in deze donkere tijd van het jaar.

Het is overigens aan te raden om het werk later op de dag te bekijken als het schemerig begint te worden. Het effect van het blacklight komt dan het beste tot zijn recht.

Marianne van der Bolt

De expositie is te zien tot en met 6 januari 2001 in galerie Dis (Tafelstraat 28); open ma-za van 12.30 tot 17.00 uur.

Pasfoto

Voor mijn OV-jaarkaart heb ik een pasfoto nodig. Ik haat pasfoto's. Mijn evenbeeld lijkt altijd een seconde te laat te zijn vastgelegd.

Ik stap een willekeurige fotowinkel binnen. Achter de balie staat een man met een hoekig montuur.

"Dag, m'neer, zegt u het eens."

"Ik wilde graag pasfoto's maken."

"Kleur of zwart-wit?"

"Doe maar wat goedkoper is."

"Lekker Nederlands? Zwart-wit, dus. Komt u maar mee." Hij wrijft chagrijnig langs zijn neus.

Om de situatie te redden zeg ik: "Ik ben door een vriend naar u verwezen. Hij zei dat u goede foto's maakt."

Met een ruk kijkt de fotograaf op. Zijn ogen glanzen. Buiten breekt de zon door. In de hemel heft een engelenkoor een loflied aan. Uit het diepst van zijn ziel antwoordt hij: "U bent de enige niet, m'neer!"

Hij zet mij op een kruik en neemt de tijd om alles goed in te stellen.

"In zeker achtennegentig procent van alle fotowinkels heeft het personeel geen opleiding gehad, m'neer. Ze weten alleen op welke knop ze moeten drukken. Je mag al blij zijn als je recht op de foto staat. Die leveren niks beters dan een fotohokje op het station. Wij, m'neer, beschouwen een pasfoto als een miniportret. Geen half werk, niet uit de losse pols, nee, wij lichten alles uit en zorgen dat u er op uw best opstaat.

"Neem nou uw jukbeenderen. Die zijn markant aanwezig. In elke andere fotozaak zouden ze daar niet op letten, maar ik zal ervoor zorgen dat ze op de foto EN niet wegvallen EN niet uitsteken. Nee, daar kunt u van op aan. Weet u waar u bent, m'neer? Aan het juiste adres."

Hij pakt mijn kin en draait mijn hoofd tot op de millimeter nauwkeurig in de meest fotogenieke positie. Hij kruipt achter de camera, komt er achter vandaan, veegt een haar uit mijn gezicht, kijkt weer door de lens, staat op, dimt een lamp, controleert het beeld, vraagt of ik wil lachen, zegt te begrijpen dat ik dat weiger, zegt dat in zijn winkel de klanten zelf mogen weten of ze lachen, zegt dat het soms mooier is als men niet lacht, corrigeert mijn houding, kijkt door de lens en drukt af. Vijf keer. Vervolgens verandert hij mijn houding en drukt nogmaals vijf keer af.

"Wilt u koffie bij het wachten?"

Ik overweeg af te slaan, maar hij schenkt al in. Langs zijn neus weg laat hij vallen dat ook Hennie Huismans en Boudewijn Buch hier hun foto's hebben laten maken.

Ze zijn klaar. Verwachtingsvol overhandigt hij ze. "Wat zegt u, m'neer, heb ik het waargemaakt of niet?"

Ik zie eruit als een B-acteur met een bijrol in een psychologische thriller. Ik kijk op en zeg: "Ze zijn schitterend."

Belleman

Statensingel 205 wil geen vrouwen over de vloer

"Ze zeiken aan je kop als je je kots niet opruimt"

De huisjongste is belast met speciale taken, waarvan sommige geheim moeten blijven voor de buitenwereld. Wat de Banalitas-heren wel kwijt willen, is dat hij op moet ruimen. Maar daar komt het niet altijd van. "Als ouders op bezoek komen zeggen ze: jongen, ga alsjeblieft verhuizen."

Roze stickers met de tekst "veel, hard en vaak" op de voordeur van Statensingel 205, laten er geen twijfel over bestaan dat het gaat om een Banalitas-huis. Wie vervolgens op de deur bonkt ("De bel is allang verrot"), komt hoogstwaarschijnlijk oog in oog te staan met Larz Mion (21, rechten).

Larz woont ruim een half jaar in Villa Banalitas Lamme Bertus (vernoemd naar de St. Lambertuskerk tegenover). Als huisjongste moet hij - volgens de traditie van het huis - verschillende taken vervullen. Het openen van de voordeur is er één van. Daarnaast neemt hij de telefoon op, zorgt voor bier en poetsmiddelen en ruimt een gedeelte van het huis op. En nog andere taken, maar daar laten zijn medebewoners zich niet over uit.

Binnenkort komt een vijfde Banaal in het verenigingshuis wonen die Larz' taken overneemt. Die nieuweling heeft pech: niemand is van plan de komende twee jaar te verhuizen.

Larz: "Het opruimen is er de laatste tijd bij ingeschoten. Ik moet er bijvoorbeeld voor zorgen dat de overloop begaanbaar is." Hubert-Jan Dijk (21, internationale bedrijfskunde): "Dat houdt in dat hij de vuilniszakken die nu op de gang staan moet buitenzetten. Anders staan ze er over drie weken nog."

Naast de vuilniszakken op de gang liggen verspreid door het hele huis etensresten, half leeggegeten bakken magnetronlasagne en lege bierflessen. Tot

Van links naar rechts Frank, Arthur, Hubert-Jan, Larz (foto Philip Driessen)

een dieptepunt komt het in de keuken. Op de afgebladderde gesloten deur is vluchtig het woord 'keuken' geschilderd. Zodra die opengaat, komt een indringend muffe geur van schimmel en bedorven etensresten je tegemoet. Op een stoel ligt een pizza die door een harige groene laag nauwelijks meer herkenbaar is. Het aanrechtblad is door de afwas helemaal niet te zien.

Statensingel 205 is een herenhuis. Geen meisjeshuis zou er ooit zo uit kunnen zien. De heren hebben ook geen enkele behoefte aan vrouwen binnenshuis. Hubert-Jan: "Vrouwen lopen alleen maar in de weg. We kunnen rustig de boel onderkotsen en het een week later opruimen zonder dat ze aan je kop beginnen te zeiken. Bovendien stikt het van de vrouwen in de stad." Arthur Wolf (21, economie): "Ook vriendinnen komen hier bijna nooit. Ze voelen zich niet zo op hun gemak."

Zelfs sommige oud-bewoners vinden het tegenwoordig te vies om te blijven slapen. Eén keer per jaar worden die uitgenodigd voor een etentje. Daarnaast is het kerstdiner een belangrijke traditie van het huis. Frank Peterse (21, internationale bedrijfskunde): "De keuken wordt opgeruimd en we koken een multi-gangen diner met verschillende soorten wijn. Meestal voor zo'n 125 gulden de man."

De ouders van de heren zijn niet blij met het huis. Frank: "Als ze dit zien het altijd hetzelfde: jongen, ga toch al jeblieft verhuizen. Maar ze begrijpen de sfeer niet." Die is amicaal. Frank: "Je kunt bij iedereen binnenlopen, de deuren staan altijd open." Behalve de keuken deur, natuurlijk.

Thijs Adriaan

"Studenten sluiten zich op in hun eigen wereldje en zoeken te weinig contact met andere Maastrichtenaren"

Wat vind jij hiervan? Eens of oneens? Studenten en medewerkers kunnen via www.observant.unimaas.nl reageren. Stuur je reactie zo snel mogelijk, maar uiterlijk voor maandag 4 december, 16.00 uur. De redactie maakt een selectie uit de inzendingen, kort zo eventueel in. Anonieme reacties worden in principe niet geplaatst. Onder de inzenders wordt iedere keer een boekenbon verloten.

13

"Even kijken hoe het met onze Crash Test Dummy is," zei Axel.

Ik tilde mijn linkerarm op om het gips te laten zien. "Dit is eigenlijk het enige."

"En een hersenschudding," zei Floortje.

Pim pakte een marsepeintje uit het schaalpje dat mijn moeder daarvoor had klaargezet. "Dan kan je de mensen wat aanbieden," had ze gezegd.

Ik draaide mijn hoofd naar Floortje die aan de andere kant van het bed op een stoel zat. "Hoe is het met Pikachu," fluisterde ik.

"We mogen hem weer Pim noemen."

"Hoe is het met hem?"

"Het gaat," zei Floortje.

"Pim logeert ook in het ziekenhuis," zei Axel. "Hè Pim?"

"Bij psychiatrie," zei Floortje. Ze streek mijn haar naar achter en gaf me een kus op mijn voorhoofd.

"Hij moet zo eigenlijk weer terug."

"En ik moet eigenlijk stil liggen en niets doen."

Toen ze weg waren, bleek dat Pim alle marsepeintjes had opgegeten.

"We hebben alles onderzocht," zei de dokter toen hij de volgende morgen bij mijn bed stond. "Van ons mag je naar huis."

"Dank u wel," hoorde ik mijzelf zeggen, alsof de arts mij met zijn vonnis een

persoonlijke dienst had verleend. "Het is wel de bedoeling dat u ook thuis stil ligt en niets doet."

Na vier dagen op zolder bij mijn ouders begon de rust mij te irriteren. Hoe minder ik sliep hoe meer ik inzot over mijn kapotte Eend. En hoe meer ik nadacht over de Eend hoe minder ik sliep.

Voor de afleiding probeerde ik zo nu en dan naar de televisie te kijken die mijn vader speciaal had neergezet. Niet lang, want steeds kreeg ik koppijn. Of dat nu van die Tel Sell reclame met de trilbil-machine kwam of van de zware hersenschudding, dat weet ik niet.

"Lieverd," zei Floortje, die om bij mij te zijn het weekeind naar mijn ouders was

gekomen, "vind je het erg als ik vanavond weer naar huis ga?" Ze had haar hand weer op mijn voorhoofd gelegd.

"Ik word een beetje gek van je vader."

"Mijn vader?"

"Hij zit de hele dag rondetijden op te schrijven in dat schriftje van hem."

"Schaatsen?"

Floortje knikte, en met een lage stem: "Ongelofelijk, al weer een rondje onder de eenendertig!"

"Je had toch een boek bij je?"

Floortje haalde haar hand van mijn voorhoofd. "Ja, Marek van der Jagt met Herbert Dijkstra er doorheen, dat leest lekker."

Na anderhalve week ben ik naar huis gegaan. Stil liggen en niets doen kan

overall, dus ook op mijn eigen kamer. "En wat doen we met Sinterklaas," vroef Floortje.

"Stil liggen en niets doen?"

"Gezellig."

"Ik heb het niet bedacht."

Floortje haalde haar schouders op.

"Hoe is het met je pols?"

"Nog steeds gebroken, dank je wel."

"Jezus, Daniël."

"Wat wil je dan dat ik zeg? Of bedoel mijn andere pols, die is prima in orde dank je wel."

Een kwartier later sloeg Floor de deur met een klap achter zich dicht.

Gelukkig hadden we niet alleen maar ruzie. Soms kwam Floor op mijn kamer studeren. Rust houden met iemand erbij is makkelijker dan alleen. Met Floortje erbij dreven mijn gedachten minder snel af naar het ongeluk. We hebben die dagen zelfs een keer gevreeën, heel voorzichtig, dat wel, maar ook heel leuk.

Op Sinterklaasavond zat Floortje mijn bank een boek te lezen toen deurbel ging. Kort nadat ze had opgedaan, stond er een Sinterklaas in de kamer, met naast hem een slecht schminkte Piet. Ik zag meteen wie het waren.

(wordt vervolgd)